

ODVETNIŠKA PISARNA

Uredništvo in upravnništvo
Aleksandrova cesta št. 16.
Dopisi morajo biti podpisani
in frankovani.

GLASILO ODVETNIŠKEGA IN NOTAR-
SKEGA URADNIŠTVA ZA SLOVENIJO

Izhaja vsak mesec.
Naročnina stane za celo
leto 48 dinarjev. — Po-
samezna številka 4 dinarje.

Štev. 1.—4.

V Mariboru, mesca aprila 1928.

Leto XV.

Vsebina: Resolucije, sprejete v Celju, dne 22. januarja 1928 na skupnem zborovanju društev odvetniških in notarskih uradnikov v Celju in Mariboru. — Zborovanje odvetniškega in notarskega uradništva mariborske oblasti v Celju. — Naš strokovni list in naša solidarnost? — Jubilej 25-letnega obstoja odvetniške pisarne g. dr. Oskarja Orosel v Mariboru. — Skupščina Zveze. — Razno. — Občna zbornica v Ptuj in Mariboru.

Resolucije,

sprejete v Celju, dne 22. januarja 1928 na skupnem zborovanju društev odvetniških in notarskih uradnikov v Celju in Mariboru.

1. Pokojninsko zavarovanje.

Osnutek novega zakona o pokojninskem zavarovanju nameščencev, kakor ga navaja predlog komisije pri Pokojninskem zavodu za nameščence v Ljubljani, je še nepopolen in neprikladen za sklepanje o njem na občnem zboru Pokojninskega zavoda.

Potreben je še v mnogih ozirih pojasnil, prememb in dodatkov.

Strinjamo se s tem, da se zavarovanje razširi tudi na trgovsko nameščenstvo.

Čakalna doba naj se ne zviša na 10 let, temveč naj ostane, kakor dosedaj, pri 5 letih.

Tudi ne ugovarjamo ukinitvi povračila premij pri osebah moškega spola tako, da ostaja pravica do povračila premij samo onim osebam ženskega spola, ki se v 2 letih po izstopu iz zavarovanja omožijo, ali ki izstopijo iz zavarovanja v 2 letih po omožitvi. Ta ukinitvev naj prepreči, da zavarovanci ne bodo mogli lahkomišelnost dvigniti vplačane premije in si s tem uničiti one dohodke, ki bodo v slučaju onemoglosti ali starosti morda edini vir za preživljenje.

Ker pa tvorijo za starejše zavarovance — vsled razvredbe rezerv prvih 10 let — prenizko rentno osnovo, da bi prejeli ti zavarovanci po 20letnem zavarovanju (od 1909—1929) rente v onem iznosu, kakor jih bodo prejeli mlajši zavarovanci po 20letnem zavarovanju (v dobi od 1919 do 1939), naj bi komisija našla v tem oziru kak modus vivendi in s posebno določbo zasigurala onim starejšim zavarovancem višje rente, kakor jih osnutek zakona namerava.

Dosedaj si je zavod pomagal s pravilnikom o draginskih dokladah, ki je zavarovancem po 20 letih zavarovanja z redno in izredno doklado zamogel zvišati rento na mesečnih 1000 Din in več.

V novem zakonu naj bi obveljalo vsaj načelo, da n. pr. oseba, ki je dne 1. januarja 1929 dopolnila 50. leto starosti ter je bila vsaj zadnjih 10 let zavarovana z letnimi prejemki do 36.000 Din, za slučaj vpokojitve, ne sme prejemati manj mesečne rente kot 1200 Din. Zavarovalnotehnični način in primerno izpeljavo mora najti komisija odnosno zavod sam.

Ako se upošteva, da so dosednji ogromni upravni troški in investicije v poslopa — katere je

zavod zidal v času najvišjih cen nepremičnin — izdatno zmanjšali premijsko rezervo in da so pri tem najhuje prizadeti starejši zavarovanci, je pravično, da se ta bremena za več let v naprej porazdeli in iste vpošteva tudi za mlajše zavarovance. Zboljšanje rent starejšim zavarovancem v gornjem smislu bi bilo s tem opravičeno.

V ostalem pa se pridružujemo »izjavam in predlogom«, katere je stavila h gornjemu zakonskemu osnutku Zveza društev privatnih nameščencev Slovenije v Ljubljani.

2. Državni vpokojenci po odvetniških in notarskih pisarnah.

Odločno protestiramo proti nastavljanju državnih penzionistov po odvetniških in notarskih pisarnah.

Povdarjamo, da ti penzionisti dobivajo od države polno penzijo, ki znaša z dokladami vred 2000 do 3000 Din mesečno.

Ako pa stopi odvetniški in notarski uradnik (-ica) po 20letnem zavarovanju v penzijo, bi dobil po osnutku novega zakona o pokojninskem zavarovanju nameščencev in sicer v najvišjem razredu mesečno borih 558 Din, vdova po njem pa le 290 Din.

Ker je zavarovanje za nameščence stopilo v veljavo še le leta 1909 in je postalo z ozirom na razvredbo rezerv prvih 10 let za nas prav za prav še le od leta 1919 učinkovito, zamoremo šteti zavarovalna leta še le od leta 1919 dalje.

Poklicni uradniki, ki so danes nastavljeni pri advokaturi in notarijatu na vodilnih mestih, so leta 1919 dovršili že 40 let do 50 let in še več. Nikdar ne bodo vživali dobrot pokojninskega zavarovanja v oni meri, ki jih zakon nudi mlajši generaciji. Z mesečno penzijo 558 Din se ne morejo podati v pokoj. Obsojeni so torej vršiti službo do popolne onemoglosti, oz. do bele starosti, kakor dokazuje nešteto slučajev, n. pr. v Mariboru; ko še aktivno služi v pisarni dr. Orosel & dr. Blanke tov. Janko Lorber, star 76 let; v pisarni dr. Kukovec tov. Edmund Planinšek, 69 let itd.

V novejšem času pričeli so nekateri nesocijalni odvetniki in notarji — edino iz dobičkarije — nastavljeni po svojih pisarnah državne penzioniste s 1000 do 1500 Din mesečne plače. Le-ti se žerirajo napram klienteli in oblastim kot nekaki pisarnovodje, dasi so v resnici le začetniki in so tudi kot taki plačani. Vseeno pa preti nevarnost večje brezposelnosti med poklicnim uradništvom obojega spola.

Radi tega **naprošamo** večino onih odvetnikov in notarjev, ki so nasproti poklicnemu uradništvu dobri in pravični in ki so vsled pisarn z državnimi penzionisti tudi v marsičem prikrajšani, da se združijo v odporu proti sprejemanju državnih penzionistov v službe pri advokaturi in notarijatu ter z vso odločnostjo zagovarjajo tozadevno stališče pri Odvetniški in Notarski zbornici, **da ista svojim članom pod posledicami disciplinarnega postopanja prepove sprejemanje državnih penzionistov v službo in da slednjim pod nikakimi pogoji ne izda legitimacij za zastopstvo po § 31 c. p. r.**

Lahko pa ostanejo državni penzionisti pri advokaturi in notarijatu, ako se za čas tozadevnega službovanja odpovedo vsem prejemkom državne pokojnine z dokladami vred ter ob nastopu službe pooblastijo svojega šefa, da dotično pokojnino sprejema ter jo takoj predkazuje Pokojninskemu zavodu za nameščence v Ljubljani v poseben rezervni fond za izboljšanje dajatev obnemoglim poklicnim odvetniškim in notarskim uradnikom obojega spola.

Kakor hitro bodo državni penzionisti imeli s poklicnim uradništvom iste pravice in enake dolžnosti, bodo nam ravnopravni ter plačani po njih sposobnostih.

V socialnem oziru ne more biti pomislekov, ker dobivajo ti penzionisti polno pokojnino z dokladami vred, kar iznaša 2000 Din do 3000 Din mesečno. Ako so s temi dohodki izhajali v aktivni službi, ko so imeli preskrbovati male otroke, lahko tudi sedaj izhajajo z istimi prejemki tem bolj, ker so njih osebne potrebe manjše in je po večini že odpadla skrb za odrasle otroke.

Poklicni odvetniški in notarski uradnik pa z mesečno pokojnino po 20letnem zavarovanju 558 Din, oz. vdova z 290 Din absolutno ne more preživeti sebe in družine in še na to starostno rento bi moral čakati moški do 65., ženska do 60. leta starosti.

Naši protesti proti zaposlitvi penzionistov po odvetniških in notarskih pisarnah so v vsakem oziru opravičeni. **Pred vojno takih pojavov nismo doživljali.**

Odvetniško zbornico v Ljubljani prosimo, da državnim penzionistom vsaj do razčiščenja te zadeve ne izdaja nikakih legitimacij za zastopstvo po § 31 c. p. r.

Proti onim odvetnikom, ki bi za take legitimacije zaprosili, pa naj uvede Odvetniška zbornica disciplinarno preiskavo, ki bode v mnogih slučajih pojasnila prave vzroke, vsled kojih se nekateri odvetniki in notariji poslužujejo baš **onih penzionistov** in v **istem kraju**, kjer so slednji kot aktivni državni uradniki služili in imeli zbog svojega službenega položaja dobre zveze in mnogo poznanstva s prebivalstvom.

3. Zakotno pisaštvo.

V kolikor se državni penzionisti niso vgnezdili po privatnih pisarnah, uganjajo »zakotno pisaštvo«. Dobro vedo, da je to po naših zakonih kaznjivo. Znano jim je tudi, da s tem oškodujejo odvetnike in notarje, ki morajo od svojega poslovanja plačevati visoke davke ter se boriti z vedno večjo režijo, med tem, ko taki »zakotniki« nimajo nikake režije in ne plačujejo nikakih davkov. S tem nečednim poslovanjem pa ubijajo v ljudstvu tudi pravni čut in zaupanje do onih uradov in oseb, ki so po zakonu opravičene k tozadevnemu poslovanju.

O tem so se posvetovali mariborski odvetniki na zborovanju dne 9. novembra 1927 in sklenili, da bodo

brezbobzirno nastopili proti zakotnemu pisaštvu, naj se že isto vrši od strani državnih vpokojencev ali privatnih oseb.

Vodstvo udruženja mariborskih odvetnikov se je dopisom 15. novembra 1927 obrnilo tudi na naše društvo v Mariboru z apelom, da v prid in ohranitev eksistenc odvetniškega uradništva pobija ob vsaki priliki te »zakotnike«, da se z njimi ne družijo in vsak slučaj naznani kazenski sodnji v svrhu preiskovanja in kaznovanja.

Društvo je že dosedaj in bode še z večjo vneto tudi v bodoče nastopalo proti zakotnemu pisaštvu.

Predpogoj pa je, da odvetniki in notariji nemudoma odpusté iz svojih pisarn državne vpokojence, kjer si le-ti izpopolnjujejo verziranost za take posle, imajo stike z onimi kolegi, ki se ukvarjajo z dobičkanosnimi zakotnimi posli in ko so odpuščeni, se sami s temi posli bavijo, izkoriščajoč pri tem ona izkustva, poznanstva s prebivalci in prakso, ki so jo zadobili po odvetniških in notarskih pisarnah.

Odvetniško in notarsko uradništvo, zbrano danes na celjskem zborovanju je odobrilo tozadevne referate in včerajšnji sklep mariborskega društva ter

obljublja

sopomoč pri pobijanju zakotnega pisaštva.

4. Legitimacije po § 31 c. p. r.

Z velikim trudom in s zagotovilom, da se bode predlagalo Odvetniškim zbornicam za podeljevanje legitimacij po § 31 c. p. r. le najboljše kvalificirano uradništvo, le na ta način so naše organizacije na Dunaju izvojevale zastopanje pred sodišči našemu sloju. Tozadevna novela se v zadnjem času izigrava, da dobiva tudi nekvalificirano uradništvo tozadevne legitimacije.

V zadnjem času se pojavljajo pri I. narokih osebe — obojega spola —, katere še niso strokovno zadosti izobražene za zastopanje pri sodiščih. Večkrat se vidi pri I. narokih začetnike (ce), katerim manjka potrebna praksa, obvladanje koncepta in znanja najprijemljivih zakonitih določil. Nekateri sodniki so že te nedostatke grajali in zlasti pri okrajnih sodiščih nočejo več razpisovati I. narokov, ker je razpravljanje in večkrat tudi sklenitev poravnave s takimi neveličimi zastopniki nemogoče.

S tem pa je ogroženo zastopanje po nejuristih na sploh in pridejo v nevarnost legitimacije tudi onih starejših uradnikov, ki so v to vsled dolgoletne prakse in vodilne službe v pisarni sposobni.

Ker je število kvalificiranih in stalnih uradnikov obojega spola od leta 1919 naraslo in pridejo tudi ženske moči že v večji meri v poštev, se naproša

Odvetniško zbornico,

da izdaja legitimacije po § 31 c. p. r. le onemu uradništvu (obojega spola), ki dokaže 10letno službovanje po odvetniških in notarskih pisarnah. Državni penzionisti so pri tem izključeni. Odvetnike pa naprošamo, da le kvalificirano uradništvo z gornjo prakso predlaga za legitimacije ter s tem utrdi stalnost in sposobnost poklicnega uradništva.

5. Odprava naslova »Solicitor«.

Upoštevajoč novo nastale razmere v poslovanju odvetniških in notarskih pisarn, prišlo je uradništvo do zaključka, da naslov solicitor ne označuje točno službe, katero opravlja tozadevno uradništvo na vodilnih mestih.

Nameščenci po odvetniških in notarskih pisarnah tvorijo stalen sloj odvetniških in notarskih uradnikov. Tu sem spadajo stenografi, strojepisci, ekspeditorji itd. obojega spola.

Komur je poverjeno v pisarni vodilno mesto, ta je pisarnovodja. Onemu, ki to mesto opravlja nad 10 let, se lahko prizna naslov pis. ravnatelj, ako ga kot takega priznava njegov šef in pristojna strokovna organizacija.

To so uvideli tudi mariborski odvetniki, ki so že na svojem zborovanju leta 1919 tozadevnemu predlogu od strani mariborske strokovne organizacije ugodili ter odpravili naslov solicitor in ga nadomestili s pisarnovodjo odn. pis. ravnatelj.

Pa tudi v sosednji državi v Italiji so že pred vojno imeli odvetniški in notarski uradniki na vodilnem mestu naslov »Direttore di studio«.

V Avstrijski Republiki je tudi naslov solicitor odpravljen. Mesto njega je oblastno uveden naslov »Advokatur- oder Notariatsgehilfe (event. mit besserer Qualifikation)«. Temu primerno se nazivljajo tudi njih zbornice »Advokatur- oder Notariatsgehilfenkammern.«

Odvetnike naprošamo, da pri zaprositvi legitimacij po § 31 c. p. r. rabijo naslov odvetniški uradnik, pis. vodja ali pis. ravnatelj; Odvetniška zbornica pa naj blagovoli pod tem naslovom izdati tozadevne legitimacije.

Državne penzioniste je prišteti začetnikom in niso opravičeni do naslova pis. vodje ali pis. ravnatelj.

6. »Odvetniška pisarna« in »Organizator«.

Vsako stanovsko gibanje zamore se uspešno razvijati le, ako so člani o podrobnosti društvenega delovanja poučeni. Predvsem so v to potrebne redne seje in številna zborovanja. Toda istih ne morejo vsi redno obiskovati, zlasti ne oni člani, ki niso na sedežu društva.

Da bodo vsi člani o našem pokretu dovolj informirani, da se bomo na bodočih shodih zamogli sklicevati na stanovske razprave in druge objave, priobčene v naših strokovnih glasilih »Odvetniški pisarni« in »Organizatorju«, je dolžnost vsakega odvetniškega in notarskega uradnika (ice), da pristopi kot član k pristojni organizaciji in da plačuje društvu vse tozadevne prispevke, kakor jih občni zbor določa.

Društvi slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov v Celju ter ono v Mariboru s skupinami v Ptujju in Murski Soboti pa se za svoje članstvo zavezuje, da bodete upravi Odvetniške pisarne v Mariboru in Organizatorju v Ljubljani redno plačevali tozadevno članarino za svoje člane ter isto od članov same izterjale.

7. Napis palače Delavske zbornice v Ljubljani.

Kakor je bilo na skupščini Delavske zbornice v Mariboru dne 20. novembra 1927 predlagano, da se napis palače v Ljubljani imenuje

Zbornica delavcev in nameščencev ali pa Delavska in nameščenska zbornica,

se pridružujemo tozadevnemu pismenemu predlogu, ki je bil na gornji skupščini preodkazan upravnemu odboru Delavske zbornice, ter od iste pričakujemo, da bo de uprava to opravičeno željo privatnega nameščenstva upoštevala.

8. Poziv k organizaciji.

Vse odvetniško in notarsko uradništvo se ponovno pozivlja, da se organizira v obstoječih društvih odvetniških in notarskih uradnikov. (Odvetniki in notarji ter koncipijenti pa naj pristopijo kot podporni člani.)

9. Enotna posredovalnica za službe.

Ustanovi naj se enotna posredovalnica za službe odvetniških in notarskih uradnikov po načinu Borze dela, na katero se naj obračajo brez izjeme vsi odvetniki in notarji v slučaju potrebe uslužbencev po njihovih pisarnah.

Odvetniki in notarji pa naj ne sprejemajo v službo drugih uslužbencev, kakor od te Borze dela priporočeno uradništvo.

Ta stanovska posredovalnica naj skrbi za to, da pošlje na dotična mesta res kvalificiranega uslužbenca in izposluje pri svojih članih, da isti točno izpolnjujejo v uradnih urah pisarniške dolžnosti ter se drže 7urnega delavnika in nedeljskega počitka.

10. Nedeljski počitek in 7urnik nedotakljiv.

Protestiramo proti nekim nakanam, da se naj zakonito določeni 7urni delavnik oškrne ter vpelje daljši delavni čas.

Prepričani smo namreč, da odvetniško in notarsko uradništvo kot kvalificirani delavci popolnoma izčrpajo v 7 urah svoje sile in bi podaljšanje delavnega časa bilo v njihovo telesno in duševno škodo.

Nedelje in prazniki naj bodo prosti in odločno protestiramo, da bi se na novo kršile pravice nedeljskega počitka. Ob nedeljah in praznikih se ne vrše razprave in tudi ne raznaša pošta ter je torej povsem nepotrebno nedeljsko delo in to še zlasti z ozirom na številne odvetnike in notarske pisarne ter množično se brezposelnost uradništva.

11. Vse davke in socialna bremena naj nosi delodajalec.

Vsi delodajalci so brez izjeme dolžni nositi davke, kakor so ga dosedaj od vseh službenih prejemkov svojih delojemalcev. Dolžni so plačevati za svoje uradništvo vse prispevke za socialno zavarovanje, kakor so to dosedaj storili. Sedanje plače so že tako prikrojene, da šef že pri plači upošteva te socialne dajatve.

12. Novoletna nagrada.

Zahtevamo, da izplačujejo vsi odvetniki in notarji svojemu uradništvu za novo leto 13. plačo in ne delajo tozadevno nekateri šefi nobene izjeme.

13. Honorar za nadurno delo.

Zahtevamo, da se vsako nadurno delo, proti kateremu smo sicer v principu, v slučaju najnujnejše potrebe nagradi odvetniškemu in notarskemu uradništvu s 100% poviškom njihovih sorazmernih mesečnih prejemkov t. j. mesečna plača deljena s 26 delavniki po 7 ur.

14. Apel na organizacije.

Društvo odvetniških in notarskih uradnikov naj se obrne potom svojih zakonitih zastopnikov, morda potom Delavske zbornice na Odvetniško in Notarsko zbornico, katero naprošamo, da upošteva naše sub 2., 3., 4., 5., 9., 10., 11., 12. in 13. navedene resolucije.

15. Numerus clausus za odvetništvo.

Pooblaščamo zbere naših društev, da se obrnejo na pristojna mesta s zahtevo principa numerus clausus za odvetništvo v novem odvetniškem redu.

Zavedamo se namreč dobro, da nam obeta nov odvetniški red v tej formi, kakor se je predložil zakonodajnemu odboru, veliko nevarnost za uboževanje naših vrst vsled rapidnega porasta odvetniških pisarn, ki ne bodo imele zadostnih dohodkov in bodo druga za drugo morale likvidirati in s tem vreči na cesto veliko število na novo najetih odvetniških uradnikov in bodo tako pomnožile vrste brezposelnih.

Društvo odvetniških in notarskih uradnikov v Mariboru prosimo, da vse te resolucije na kompetentnih mestih tolmači in izvrši.

V Celju, dne 22. januarja 1928.

Društvo slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov v Celju.

Tončka Gerdina l. r.,   Lovro Čremožnik l. r.,
tajnica.   predsednik.

Magda Gradišnik l. r.,
blagajničarka.

Društvo odvetniških in notarskih uradnikov v Mariboru s skupino Ptuj in Murska Sobota.

Stefan Medved l. r.,   Dragotin Gilčvert l. r.,
tajnik.   predsednik.

Franjo Moškon l. r.,
blagajnik.

Zborovanje odvetniškega in notarskega uradništva mariborske oblasti v Celju.

Dne 22. januarja 1928 se je vršilo v Celju v hotelu »Europa« dobro obiskano zborovanje članstva »Društva slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov v Celju« ter deputacije »Društva odvetniških in notarskih uradnikov za SHS s sedežem v Mariboru«.

Sprejet je bil soglasno sledeči dnevni red:

1. Nagovor predsednika (tov. Lovro Čremožnik iz Celja).
2. Pokojninsko zavarovanje in razmotrivanje perečih stanovskih vprašanj (tov. Dragotin Gilčvert iz Maribora).
3. Odvetniški in notarski uradniki nekaj in danes (g. dr. Voršič iz Celja).
4. Društveno delovanje celjskega društva (tov. Čremožnik iz Celja).
5. Naš strokovni list in naša solidarnost (tov. Milica Pušenjak iz Maribora).
6. Brezposelnost (tov. Štefan Kamenšek iz Maribora).
7. Sklepanje o resolucijah.
8. Razno.

Navzočih je bilo 24 članov in članic. Mariborsko društvo zastopa deputacija, obstoječa iz predsednika **Dragotina Gilčvert**, članov **Štefana Kamenšek**, **Minke Zelnik** in odbornice **Milice Pušenjak**.

Člani celjskega društva so bili dobro zastopani in so došli skoro iz vseh pisarn. Začudenje je vzbudila okolnost, da je osebje pisarne g. dr. Ernesta Kalana, odvetnika v Celju, manjkalo s podpredsednikom tov. Albertom Medveščekom vred. Ta ostentativna odsotnost osebja navedene obsežne pisarne, — koje sedanjí šef g. dr. Kalan, takratní koncipijent, je bil na občnem zboru dne 26. novembra 1907 izvoljen celo

predsednikom celjskega društva, — je napravila na zborovalce, posebno na Mariborčane, mučen vtis, zlasti ker zahteva društvena disciplina in odborniška dolžnost, da se sličnih prireditvev udeleži vsaj lokalno članstvo, na vsak način pa celokupen odbor s predsednikom in podpredsednikom vred.

Ad 1.

Predsednik otvori ob 9. uri dopoldne izredni občni zbor, ugotovi, da je bil isti redno in pravilno sklican ter pravočasno prijavljen policijski oblasti ter da je sklepčen.

Predsednik pozdravi nato v prisrčnih besedah došle zborovalce, osobito pa štiričlansko delegacijo mariborskega bratskega društva, koji prirede zborovalci prisrčne ovacije. Nato prečita brzojavko **skupine mariborskega društva v Ptuj**, ki pošilja občnemu zboru iskrene pozdrave, pridružujoča se sklepom in resolucijam ter želeča zborovanju uspeha. Isto pošilja tudi tovariš **Moškon** iz Maribora občnemu zboru in želi mnogo uspeha.

Predsednik imenuje zapisnikarjem občnega zbora tov. Bervar in tov. Korber, overovateljem zapisnika pa tov. Pešiča in tov. Majerja.

Na to poda besedo predsedniku Mariborskega društva

tov. Dragotinu Gilčvert,

ki izvaja:

Pred vojno sem donášal Vašemu društvu pozdrave od juga iz solčne Gorice. Danes Vam jih prinašam od severne strani, od naših tovarišev in kolegij iz Maribora, Ptuja, Murske Sobote in sploh od članstva našega društva ob Dravi in Muri.

Na sinočni seji našega društva v Mariboru je odbor sklenil, da se Vašega zborovanja danes udeležimo mi štirje navzoči in tudi naš blagajnik tov. Moškon, ki pa vsled bolezni v družini ni mogel priti.

Prisrčno pozdravljam vse zborovalce, zlasti Vašega predsednika, mojega dolgoletnega prijatelja in kolego Čremožnika ter Vašega čislanega odbornika g. dr. Voršiča in to v imenu našega društva, naših skupin v Ptuj in Murski Soboti, kakor tudi v lastnem imenu.

Dne 2. oktobra 1921 bili smo Mariborčani zadnjikrat navzoči na Vašem občnem zboru. Takrat smo med drugim soglasno sklenili (ter ponovili sklep občnega zbora mariborskega društva od 1. oktobra 1921), da izdajamo skupno naš strokovni list. »Odvetniška pisarna« je na to izšla mesca novembra 1921 ter izhajala ves čas do danes.

Mnogo strokovne tvarine in druge za naš sloj važne snovi smo v tem času obelodanili. Na ta način je bilo možno, da smo si potom tiska marsikaj povedali, česar z osebnim stikom — radi oddaljenosti in prevelikih potovalnih stroškov — ne bi bilo mogoče.

Ponovno se zahvaljujem za Vaš poset našega občnega zbora v Mariboru leta 1925. Takratna deputacija Vašega društva, obstoječa iz tov. predsednika **Čremožnika** in odbornikov tov. **Dr. Doboviška** ter ge. **Gradišnik**, poživila je naše zborovanje in zblížala stanovske cilje, katere zasledujeta obe društvi.

Jaz želim, da bi tudi navzočnost naše deputacije prijetno vplivala na današnje zborovalce, ter bi dala pobude in oživljajoče sile delovanju Vašega društva. A tudi naše društvo bode zajemalo iz snovi današnjega dnevnega reda in Vaših iniciativ okrepitev, da bodemo roko v roki vodili naše članstvo k samoza-

vesti, spodbudili v naših srcih čut do službenih in stanovskih dolžnosti ter viribus unitis približali naš stan k boljši bodočnosti.

Leta 1895 in 1896 ustanavljali smo v Celju prvo organizacijo za naš sloj v slovenskih deželah bivše Avstrije.

Takrat sem bil začetnik, vendar sem bil ponosen, ko sem bil sprejet med člane soustanovitelje Vašega društva.

Trud, požrtvovalnost in ljubezen, s katero se je zavzel za razvoj društva naš prvi dolgoletni predsednik tov. **Ivan Bovha**, smo mi »mlajši« občudovali, dasi takrat marsikdo izmed nas ni prav pojnil in zadostno cenil pomena tega društva za povzdigo našega stanu. Odlično so pomagali vztrajnemu predsedniku tov. Bovha tudi takratni odborniki.

Celjsko društvo ima sploh srečo, da so voditeljem našega sloja priskočili na pomoč tudi juristi — takratni koncipijenti, ki so s svojim sodelovanjem in vplivom dvignili društveni ugled ter izvojevali marsikaj dobrega in koristnega za naš stan, kar bi bili mi brez njih sodelovanja težko izvojevali.

S hvaležnostjo se moramo spominjati pok. **Dr. Gulina**, ki je sedel ob ustanovitvi celjskega društva med ustanovitelji ter bil ob začetku duša in urednik društvenemu glasilu »Pisarna«.

Pozneje ste imeli na vodilnih mestih — in celo v predsedništvu — zaslužne sodelovalce-juriste: gg. **Dr. Stiker** (sedaj odvetnik v Brežicah), **Dr. Kalan** (sedaj odvetnik v Celju), **Dr. Dobovišek** (sedaj v Krškem) in druge. Zadnja leta se vzgledno udeležuje med Vami g. **Dr. Voršič**, katerega zasluge in prijateljstvo do nas je neprecenljivo. Ker je med nami navzoč, ne smem njegovih zaslug naštevati. Znano pa je njegovo delovanje Vam, ki ste v njegovi bližini, pa tudi nam Mariborčanom iz tiska in Vaših poročil.

Spominjam se ob tej priliki tudi Vaših prvotnih odbornikov gg. **Josipa Cilenšek**, **Andreja Perc** in **Slačeka**, ki že počivajo in ne slišijo več naših besed. Tudi Vaš bivši predsednik **Valentin Jug** je že pod zemljo. Vaš zaslužni predzadni predsednik g. **Ignac Založnik** pa je odšel kot obrtni nadzornik k Velikemu županu v Maribor, kjer razvija svojo agilnost na novem polju.

Vašemu društvu ostal je zvest današnji predsednik tov. **Čremožnik**, ki Vam je predsedoval že pred vojno 2 leti in je po vojni od 2. oktobra 1921 nepretrgoma na čelu Vašega društva. Bog ga živi na istem mestu še mnogo let.

32 let je od tega, ikar smo ustanovili v Celju Vaše društvo. Dolga je ta doba. Ponosen je lahko vsak, ki je bil ali je še član te naše prve organizacije v Sloveniji.

Predaleč bi zašel, ako bi hotel orisati vse boje in težkoče, na katere je društvo naletelo v prvih letih svojega obstoja.

Naši nemški tovariši takrat niso sodelovali ne v Celju, ne v Mariboru. Tudi v Gorici in Trstu smo pozneje naleteli na slične težkoče od strani naših laških kolegov. Strokovnega gibanja niso znali takrat razločevati od nacionizma. Preveč je bilo v našem sloju stanovske nezavesti, servilnosti itd. Zato je bil boj za nedeljski počitek, 7urnik, dopust, zboljšanje plač itd. težak in voditelje našega pokreta se je preganjalo.

Vaše društvo bodem primerjal trpežni »slovenski lipi«, katero smo kot šibko steblo vsadili v močno zemljo v Celju pred 32 leti.

To društveno drevo je kmalu ozelenelo. Ko je postale košato, pričele so se veje širiti proti jugu. Dosegle so Ljubljano in se širile tja do morja, kjer so objele skupino v Trstu in ono v solnčni Gorici.

Svetovna vojna 1914—1919 je društveno delovanje ukinila. Kakor so vojne grozote in strupeni plini na Goriškem in na italijanski fronti sploh uničili vse življenje, tako je bilo s tem uničeno tudi naše društveno življenje. Požgane so bile veje Vašega društvenega drevesa.

Skoraj golo je stalo to drevo v Celju, ko smo se leta 1919 vračali posamezniki od raznih front na celjska tla.

Toda drevo je bilo pred 32 leti vsajeno v rodovitno zemljo in v isti je razširilo močne korenine, ki so deblo ohranile pri življenju, če tudi so veje ena za drugo odpadle.

Kakor je pred vojno ta »slovenska lipa« pogajala svoje veje proti jugu, od koder je prihajala topla sapa, tako je ta lipa pričela po vojni širiti svoje veje proti severu, če tudi je od tam pihal oster veter.

S pomočjo Vašega društva smo ustanovili leta 1919 lastno društvo v Mariboru, leta 1920 skupino v Ptujju in leta 1926 skupino ob madžarski meji v Murski Soboti.

Lepa je bila slovenska navada, ko so se stari Slovani zbirali pod domačo lipo ter tam pripovedovali svoje vesele in žalostne doživljaje.

Tudi mi smo danes prišli — kot ena družina — pod našo »lipo«, da zbudimo spomine, da se seznamimo z mlajšimi tovariši ter si obljubimo, da bodo naša stremjenja solidarna za naše in naših naslednikov dobrobit.

Zahvaljujem se Vam vsem za bratski sprejem naše mariborske deputacije, zlasti tov. predsedniku Čremožniku za prisrčen pozdrav ter Vas povabim na naš bodoči občni zbor v Maribor, kjer se bomo skušali oddolžiti za Vašo pozornost in prijaznost.

Žal, da nas je iz Maribora le četvorica v deputaciji. Ves naš odbor in še marsikateri član bi bil rad danes prisoten. Vendar moramo računati z oddaljenostjo in drugimi zadržki. Za to Vam po sklepu naše sinočne seje izročam sliko odbora našega društva, ki Vam naj bo v viden spomin na današnje bratsko zborovanje.

Predsednik Čremožnik prevzame sliko ter se zahvali za ta znak društvenega prijateljstva, na kar tov. Gilčvert utemeljuje nekatere izmed resolucij ter našteva stanovska vprašanja, s katerimi bi se moral vsak odvetniški in notarski uradnik(ica) temeljito baviti. Le ako bomo vsi pazno zasledovali ukrepe naših organizacij ter bode tudi vsak posameznik proučeval že večkrat sprejete resolucije in druga važna stanovska vprašanja, ki so stalno na dnevnem redu, le tedaj bodo zamogle naše organizacije pripravljati uspešno žetev našemu sloju.

Ad 2.

Pokojninsko zavarovanje je sedaj v ospredju. Zveza društev privatnih nameščencev po Sloveniji v Ljubljani je razposlala vsem včlanjenim društvom »Predlog komisije pri Pokojninskem zavodu za nameščence v Ljubljani« za bodoči zakon o pokojnin-

skem zavarovanju nameščencev. Delegatje so prejeli ta predlog tudi direktno od pokojninskega zavoda.

Dotični zakonski osnutek obsega XXIX poglavij z §§ 1—118. Ker je Vaše društvo včlanjeno v Zvezi, ste ta predlog prejeli in ga gotovo v odboru preštudirali, kakor smo se mi z njim ponovno bavili.

K temu vprašanju je izdala Zveza brošuro, ki obsega 24 strani. Spisal je to za nas vse važno brošuro g. dr. M. Obersnel, delegat Pokojninskega zavoda in član komisije za izdelavo zakona. Mi vsi mu moramo biti hvaležni za njegov obilen trud, ki ga je imel s tem delom v prid vsemu privatnemu nameščenstvu. G. dr. Obersnel je tozadevno priznan strokovnjak, neumorno delaven in do pičice natančen, kar dokazuje tudi njegova brošura, **katero naj vsak izmed nas po večkrat prečita in navedbe primerja s zakonom in dotičnimi pravilniki.**

Zveza je poslala k zgoraj navedenemu osnutku bodočega zakona Pokojninskemu zavodu obširno »mnenje« in spreminjevalne predloge. Tudi tozadevno gradivo je poprej Zveza razposlala včlanjenim organizacijam ter po došlih opazkah in nasvetih proučila načrt komisije in na to sestavila dotično obširno vlogo, kakor jo prinaša zvezino glasilo »Organizator« v 1. številki za mesec januar 1928.

Na tej podlagi razmotriva tov. Gilčvert komplirano vprašanje pokojninskega zavarovanja, ki operira v glavnem s številkami in statistiko ter lajik zamore v tem konglomeratu povdariti le svoje želje in hotenje vseh zavarovancev po zboljšanju. Način, kako spraviti te želje in zahteve v sklad s predpogoji — zlasti v tehničnem ter računskem pogledu — moramo prepustiti strokovnjakom in tehnikom, ki se službeno ali pa prostovoljno bavijo s tem vprašanjem in so tozadevno obširno gradivo znanstveno in strokovnjaško proučili. Lahko pa s pomočjo gornjih pripomočkov tudi vsak sam pride do gotovih zaključkov in razjasnil, ako objavljeno gradivo pazno preštudira ter si dela s svinčnikom v roki tozadevne račune.

To velja zlasti za odvetniške in notarske uradnike, ki morajo vedeti, da je treba poprej vsak akt študirati, predno se naredi tožba, rekurz ali obračun.

Ako smo se v Mariboru na sinočni seji pridružili izvajanjem vloge Zveze, je to samoobsebi umevno, ker tozadevno mnenje Zveze odobravamo in ker vemo, da so isto sestavili strokovnjaki.

Dodali smo pa našo željo, da Pokojninski zavod najde pravi izhod, da se starejšim rentnikom ublaži njihov položaj. Tudi so nam nerazumljive številke novejšega datuma, po katerih bi dobival manjšo pokojnino starejši zavarovanec, ki je bil sicer krajšo dobo zavarovan, a je na premijah več vplačal, kot po letih mlajši zavarovanec, ki je bil daljšo dobo zavarovan, a je na premijah v celi dobi manj plačal, ker je bil zavarovan v nižjem razredu.

Pokojninski zavod mi je kot delegatu z dopisom 13. januarja 1928 med drugim sporočil, da je zavarovanec št. 971 star 48 let, bil od leta 1910 zavarovan 150 mescev, da je vplačal do 1. januarja 1928 na premijah skupaj 8.399 Din 50 par ter bi dobil za slučaj vpokojitve letno rento 6756 Din ali mesečno 563 Din.

Zavarovanec št. 195, star 50 let, pa je zavarovan od leta 1919 samo 109 mescev, plačal pa je na premijah 12.105 Din in bi dobil za slučaj vpokojitve letno rento le 6324 Din ali mesečno 527 Din.

Za nas lajike ni razumljivo, zakaj bi dobival manj rente oni zavarovanec št. 195, ki je star 50 let in je od

leta 1919 na premijah več vplačal, kakor oni št. 971, ki je zavarovan sicer od leta 1910, pa je v celi tej dobi plačal na premijah 3812 Din 50 par manj kot zavarovanec št. 195?

Vsaj to načelo bi moralo obveljati, da oni, ki so na premijah več plačali in so enako stari ter so bili v zadnjem desetletju zavarovani, ne smejo dobiti manjšo rento kot oni, ki so iste starosti ali celo mlajši in so bili daljšo dobro zavarovani, toda na premijah so manj plačali?!

Tov. Gilčvert je pojasnjeval tudi visokost upravnih stroškov ter jih primerjal z dajatvami in je omenjal velikanske vsote, koje je zavod zazidal v palače. Ta bremena padajo na sedanje, zlasti na starejše zavarovance. Obljubil je tozadevno priobčiti daljša razmotrivanja v »Odvetniški pisarni«.

(Predsednik Čremožnik je dal resolucijo št. 1 na glasovanje, ki je bila soglasno sprejeta.)

Državni vpokojenci silijo v novejšem času vedno v večjem številu v odvetniške in notarske pisarne. Tega pred vojno nismo bili vajeni in taki penzionisti sploh niso tvorili nikake kategorije v našem stanu. Ako je pred vojno slučajno kak tak penzionist sedel v odvetniški pisarni, bil je to redke slučaj. Odvetniške in notarske pisarne pa so smatrale take »redke pisarne« za one obupne pisarne, ki ne morejo ne naprej, ne nazaj ter se jih je ignoriralo. Niso dobile ne substitucij in tudi sicer so jih redno vodene pisarne obišle ter so imele z njimi prav malo stikov.

Tudi danes so z ozirom na število odvetnikov in notarjev slučajji nameščenja državnih penzionistov še redki, ali v zadnjem času se vedno bolj množijo, vsled česar **morajo tvoriti stalni dnevni red naše obrambe.**

Mi smo videli pri točki našega pokojninskega zavarovanja, da bi dobil po sedaj veljavnem pravilniku n. pr. naš stanovski kolega št. 971, star 48 let, zavarovan od leta 1909 z 150 mesci s plačili 8392 D 50 p, mesečno borih 563 Din penzije. Kolega št. 195, star 50 let, zavarovan od leta 1919 z vplačili 12.105 Din, pa mesečno le 527 Din itd. Prihajajo pa v naše pisarne državni penzionisti s polno penzijo z vsemi dokladami, od 2000—3000 Din mesečno ter odjedajo kruh našim kolegom, ker se zadovoljijo s plačo 1000 do 1500 Din in so v odvetniških in notarskih pisarnah le neokretni začetniki. Pred klientelo pa so štatisi, ker kmet in delavec pač ne moreta presoditi, ali oni mož »v kotu« res pozna ustroj advokature.

Statistika brezposelnih odvetniških in notarskih uradnikov, ki so se 20, 30 in še več let posvetili temu poklicu, pa nam dokazuje v nebo vpijočo krivico, katero zagrešijo oni odvetniki in notarji, ki državne penzioniste zgolj iz dobičkarije sprejmejo. Znani so nam slučajji, kjer naši stanovski kolegi gladujejo, ne dobivajo niti skromne penzije 500—600 Din. Na njih mestih pa sedijo vpokojeni vodje zk. knjige s pisarniškimi prejemki od 1000 do 1500 Din, povrh pa dobivajo polno državno penzijo z dokladami vred mesečnih 2000—3000 Din. Tak, za naš sloj povsem nezmožen uradnik, dobiva skupnih mesečnih dohodkov **4000 do 5000 Din**, torej toliko, kot kak predsednik okrožnih sodišč. Njegova služba v odvetniški pisarni pa obstoji navadno v tem, da napravi kake poizvedbe, da nosi vloge na sodnijo, da hodi k I. narokom — ne da bi imel sposobnosti za zastopanje v smislu § 31 c. p. r. — in da se žerira nasproti neukim strankam kot pisarnovodja, dasi je v resnici v tej stroki le neokreten začetnik.

Je že tako, da si v današnjem času vsakdo skuša izboljšati svoj gmotni položaj. Posameznim državnim vpokojencem — ako sami ne čutijo tozadevnega ponižanja — niti zameriti ne moremo. Gotovo pa je, da so najopasnejši sovražniki našega stanu in velika zapreka za razvoj naših pisarn.

Vso krivico pa moramo naprtiti dotičnim odvetnikom in notarjem, ki take vpokojence sprejemajo v službe ter mečejo na cesto poklicno uradništvo, katero jim je desetletja žrvovalo svojo delovno silo ter jim pomagalo ustvariti eksistenco, katero sedaj pripisujejo edino lastnim privilegijem in doktorskim diplomom.

Za to bomo take pisarne in v teh pisarnah nahajajoče se državne penzioniste — naše odkrite sovražnike — ob vsaki priliki bojkotirali in izganjali. (Predsednik Čremožnik da tozadevno resolucijo št. 2 na glasovanje ter je ob splošnem odobravanju soglasno sprejeta.)

Zakotno pisaštvo: Pred vojno so bili le redki slučajji, da je prišlo zakotno pisaštvo od strani državnih uradnikov v obravnavanje. Na sodišča so dohajale vloge od občinskih tajnikov, tu in tam od kakega učitelja, tudi kak duhovnik je spisal kako »duhovito« vlogo, meneč, da tudi to spada v okvir njegovega »dušnega pastirstva«. Toda to so bili posamezni slučajji. Kdor pa se je s tem prepovedanim poslom obrtoma bavil, tega so sodišča kmalu iztaknila ter temeljito »zašila«.

V novejšem času pa se je zakotno pisaštvo naravnost udomačilo. Največ prihaja to zlo od strani državnih uradnikov, zlasti od vpokojencev, ki so tekom aktivne službe zadobili vpogled v sodne akte ter pozneje izpopolnili prakso in znanstvo s klijentelo po odvetniških in notarskih pisarnah.

Sami odvetniki in notarji občutijo te zlè posledice in pobijati jih mora tudi uradništvo, ker je isto v svojem službenem poslovanju in celo v eksistenci pri tem močno prizadeto.

Dne 9. nov. 1927 so se tozadevno skoro polnoštevilno zbrali mariborski odvetniki k posvetovanju na mariborskem okrožnem sodišču ter so sklenili stroge sklepe v zatiranje zakotnega pisaštva. Tozadevno so intervenirali pri predsedništvu sodišč in Odvetniški zbornici.

Z dopisom 15. nov. 1927 se je združenje mariborskih odvetnikov po predsedniku g. dr. R. Pipušu in zapisnikarju g. dr. Reismanu, odvetnikih v Mariboru, obrnilo tudi na naše društvo s pozivom, da isto v svoji smeri zasleduje zakotne pisarje ter v vsakem oziru zatira te škodljivce.

Naše društvo je že poprej delovalo proti tem »nezakonitim in takozvanim prijateljem nepoučenega ljudstva« in bode to smer ob vsaki priliki nadaljevalo. Vendar je za uspeh potreben **predpogoj, da odvetniki in notarji takoj odpuste iz služb državne vpokojence**, ker zlasti ti zakotno pisaštvo razširjajo in podpirajo. (Predsednik Čremožnik da resolucijo št. 3 na glasovanje, ki je soglasno sprejeta.)

Zastopstvo po § 31 c. p. r. smo si v dunajskem parlamentu z velikim trudom priborili. Zastopniki naših organizacij so odvetniškim zbornicam in justičnemu ministru zatrjevali, da bodo organizacije preskrbele, **da bodo k zastopanju pred sodišči dopuščeni le najbolje kvalificirani uradniki, ki se imajo izkazati z najmanj 10letno prakso po odvetniških pisarnah na vodilnem mestu.** Le na ta način je naša zahteva prodrla ter je bila izdana znana novela k § 31 c. p. r. Bil

sem leta 1908 sam v tozadevni deputaciji na Dunaju ter vem vse to iz lastnega opazovanja.

Po vojni pa so oblasti tozadevno predzgodovino prezrle in zlasti Odvetniške zbornice se pri-podeljevanju legitimacij po § 31 c. p. r. ne drže tozadevno nikakih načel.

Srečamo pri I. narokih mlade deklice, ki so zapustile ljudsko šolo ter pričele tipkati na stroje po odvetniških pisarnah. Naravno, da nimajo niti prakse, niti pojma o zakonih. In vendar jim izposlujejo nekateri odvetniki — za katere nimam primernege izraza — legitimacije od Odvetniške zbornice. In taka neuka in preplašena deklica pride zastopati k I. naroku, da je dotičen klijent ves zbežan ter kmalu presedla k drugemu odvetniku, kateri pride sam k razpravi, ali pa pošlje tje koncipijenta oz. izvežbanega pisarnovodjo, ki pri razpravi zbog dolgoletne prakse in priučenja zakonov ne pride v zadrego. Vidimo pri I. narokih tudi državne penzioniste, ki se pohlevno oglašajo kot zastopniki strank ter jih sodniki morajo priznati kot upravičence, ker se izkažejo z legitimacijo od Odvetniške zbornice. Tozadevno greši dotični odvetnik in Odvetniška zbornica na račun usposobljenega in stalnega odvetniškega uradništva. (Med pritrjevanjem se prečita tozadevna resolucija št. 4, ki se soglasno sprejme.)

Naslov solicator ne označuje onega pisarniškega opravila, ki ga tozadevni uradniki pri advokaturi in notarijatu na vodilnih mestih vrše. O tem sem že razpravljal v Odvetniški pisarni za mesec september iz leta 1922. Naslovi: Procuratores, Avoué, Sollizitanten itd. so imeli svojčas svoj pomen, ko se je s temi naslovi označevalo samostojen poklic. Ti stanovi niso bili podrejeni šefom-odvetnikom, temveč so dotične osebe vodile same lastne pisarne in so za posamezne zagovore najemale odvetnike kot »oratorje« ter jih sproti plačevale, kakor se sedaj substitute plačuje.

S časom pa so podjarmili te »Solicitoir-je in Avoué-je« advokati, ter se zvezali najprvo z njimi kot »kompanjoni«, slednjič pa jih »pritisnili« k tlom, da so bili le še navadni uslužbenci pod komando odvetnikov kot šefov.

Od takrat dalje se vleče ta naslov pod spakdranko »solicitator«. Po starem civilno-pravdnem redu je ta naslov briljiral nekako za one uradnike, ki so imeli v pisarni posla po največ z ekspediranjem, kolekovanjem in poizvedbami, med tem ko je drugo uradništvo z roko prepisovalo obširne vloge.

Po novem c. p. r. pa nimamo več prepisovalcev. Vse se vrši na stroje. Strojepisna pa ob enem ekspedira, kolekuje itd. Kdor je na čelu pisarniškega osobja, mora obvladati koncept in znanje zakonov, da strojepisnikam diktira. Ako ne obvlada teh predpogojev, potem je v pisarni nepotreben, ali pa se mora poprijeti strojepisja. Nesmiselno je radi tega, da se mlade ljudi zvabi v pisarne pod imenom »solicitator«, v resnici pa morajo opravljati strojepisje in ekspedicijo.

Kdor je pa res na čelu pisarniškega osobja in je za to vodstvo kvalificiran, ta je pisarniški vodja in alko je na tem mestu nad 10 let, mu lahko pristoja naslov pisarniški ravnatelj. (Resolucija št. 5 se na to prečita ter soglasno in z razumevanjem sprejme.)

Naš tisk: Tov. Gilčvert nato obširno govori o važnosti strokovnega lista. Organizacija, ki nima lastnega glasila, je kakor mutec, ki ne more svojih želj in svojih občutkov povedati svojim okolici.

Glede Odvetniške pisarne izvaja v smislu, kakor pričujemo referat tov. **Milice Pušenjak** pod naslovom: »**Naš strokovni list in naša solidarnost**«.

Glede »Organizatorja« opozarja na aktualne članke, koje pišejo strokovnjaki in ki se razpošilja v 2000 do 3000 izvodih vsem članom v Zvezi včlanjenih društev ter raznim drugim organizacijam in neorganizirancem. Čim več nas bode v Zvezi in čim večje število sotrudnikov bomo imeli, tem bolj zanimiv in obširen bode naš skupni list »Organizator«. Pri tem pa ne smemo pozabiti na **naš čisto lasten strokovni list »Odvetniška pisarna«**, ki razmotriva snov našega stanu, katere ne moremo tako obširno tiskati v nobenem listu. Ako že moramo naše objave drago plačevati, naj se to raje zgodi v našem strokovnem glasilu, katero mora vsak član shranjevati, kakor pa, da bi za oglase in notice plačevali visoke vsote dnevnemu časopisju, katero se navadno ne shranjuje.

Novi časi zahtevajo nove potrebe in večje žrtve. Med te spada tudi strokovni list. Ne sme biti med nami nobenega odvetniškega ali notarskega uradnika (ice), ki ne bi bil naročen na »**Odvetniško pisarno**« in »**Organizatorja**«. Kdor ne gre z nami, je proti nam in tega se bode prezrlo tudi takrat, ko bode v sili in se bode obračal do naših društev za pomoč.

G. dr. Voršič priporoča sprejetje resolucije ad 6, ki je bila na to soglasno sprejeta. Priporoča tudi ureditev naročnine in članarine za Celjsko društvo, da bodo celjski člani plačevali one prispevke, koje plačujejo mariborski člani.

Tov. Gilčvert opozarja na sklepe občnih zborov, pričbene v društvenem listu in kaže na razpredelnico stran 3 »Odvetniške pisarne« za mesec julij 1927, kjer je natančno določeno, koliko in v kake svrhe se plačuje.

Predsednik Čremožnik da na glasovanje sledeči predlog:

1. Ker je Celjsko društvo včlanjeno v Zvezi in je plačalo tozadevne prispevke, dobivajo itak vsi člani brezplačno list »Organizator«.

2. Mesečna naročnina za »Odvetniško pisarno« znaša 4 Din ter se Celjsko društvo zaveže iztirjati od svojih članov tozadevne prispevke ter jih odposlati uredništvu.

3. Prispevki za članarino, naročnino in brezposelni fond znašajo tudi za celjske redne člane mesečno, ravno tako kakor za mariborske — in sicer s plačo:

a) do 1250 Din znesek	11 Din
b) od 1250 Din do 2000 Din	14 Din
c) nad 2000 Din	16 Din
č) podporni člani plačajo kot članarino in naročnino 10 Din.	

Ta predlog g. dr. Voršiča za zvišanje članskih prispevkov se na to soglasno sprejme.

Ad 3.

Predsednik Čremožnik naprosi na to

g. dr. Vekoslava Voršič-a,

da povzame besedo.

Gospod dr. Voršič, od navzočih živahno aklamiran, je izvajal (v kolikor smo zamogli govor vjeti v stenogramu), prilično tako-le:

Cenjeni delegati mariborskega društva, dragi tovariši! Najpriskrnejše Vas pozdravljam in Vas prošim, da posvetite tudi mojemu referatu toliko pozor-

nosti, kakor mojemu predgovorniku, kajti tudi pri tem boste opazili, da ni nič manj važen za vas in mariborskemu enak.

Odvetniški uradnik nekdanj in danes.

Mi imamo že v cerkveni instituciji neke posebne praznike in sicer praznik vseh svetnikov in vernih duš. To sta dva praznika, ki imata pietetni značaj, ko se spominjamo naših umrlih. Eden pokojnik pa je, katerega se ne spominja nikdo in to je odvetniški uradnik, kateri je živel pred dobrimi 30 leti. Tisti odvetniški in notarski uradnik in današnji uradnik sta bistveno različna. Prednik odvetniškega in notarskega uradnika je hudo trpel, nikdo ga ni spoštoval, bil je zaničevan od zgoraj in spodaj, skratka se ga je nazivalo »pisarniški škric«. Kdo so bili odvetniški in notarski uradniki, kaj se je od njih zahtevalo, v kolikor je bilo tisto kaznjivo, nikdo ni vprašal. Bivši odvetniški in notarski uradnik ni predstavljal to, kar predstavlja isti danes, bil je različen od današnjega. Danes se zahteva, da je odvetniški in notarski uradnik kvalificiran, da je kos svoji nalogi. Nekdanji odvetniški in notarski uradnik ni bil temu podoben. Od njega se ni zahtevalo posebne kvalifikacije, niti ni potreboval posebne predizobrazbe. Zgodilo se je, da so se različne osebe priteple v pisarne, katere so škodovalle ugledu drugega uradništva.

V odvetniške in notarske pisarne so prišli marsikateri »izvrženci« iz različnih šol. Pri tem je trpel tudi kvalificiran uradnik. Ker je taklo začasno nastavljeni odvetniški uradnik bil takorekoč prehodni delavec, ga je šef tudi temu primerno plačal. Bili so slučaji, da je hodil tak revež bos in na koncu ga je šef vrgel brez sredstev na cesto. Ti reveži, kateri so bili tedaj zaposleni v odvetniških in notarskih pisarnah, niso bili socialno nikako podprti. Šef ga je lahko brez vsake odpovedi postavil na cesto. Naši predniki niso imeli socialnih zavarovanj, ne bolezenskega, ne pokojninskega. Njihova pogodba ni bila boljša od meznega ali navadnega delavca. **Še-le potem, ko so prišli na površje stalni uradniki s trdno voljo in z določenimi cilji, so se začeli združevati.** Ustanovili so pred 30 leti razna stanovska društva, ki so pa bila le podporni društva, katera torej niso mogla uradništva podpreti v isti meri, kakor bi bilo potrebno. Ti ustanovitelji pa so se trudili naprej in so res storili dosedaj taka dela, s katerimi si je priborilo odvetniško in notarsko uradništvo velike ugodnosti in doseglo slednjč, da so nastale današnje stanovske organizacije.

Te stanovske organizacije so se ustanovile vsled velikega truda naših prednikov, katerih se moramo ob vsaki priliki spominjati, kajti danes se še nahaja večina teh prednikov, ki so te organizacije ustanovili, v naših vrstah. **Zato apeliram na vas, da te prednike v vsakem pogledu še poslušate.** Pri tej priliki še posebej povdarjam: Bodite hvaležni vašim voditeljem, zaupajte jim, kajti, kar bodo storili oni, bo obrodilo bogato žetev.

Naši predniki so nam priborili v tem dolgoletnem boju, da ste danes ljudje in da imate danes pravice, katere vam vaši šefi ne morejo kratiti. Vaša pogodba je po zakonu točno določena. V tem oziru ste dosegli veliko. Vaši predniki **niso imeli nobenega pravnika in nedeljskega počitka.** Zgodili so se slučaji, da je prišel uradnik po večerih v pisarno in delal do 3. ure zjutraj. To so bili žalostni časi. Danes so Vam vaši voditelji priborili velike ugodnosti, kajti Vi imate po zakonu zasigurate proste dneve. Danes dobro veste,

da sta nedelja in praznik vaša. To so velike priboritive, katerih ne smete prezreti. V zadnjem času pa se je začelo iz vestne strani delovati na to, da bi se vpeljalo tudi nedeljsko delo. To je nepotrebno, da bi odvetniške pisarne ob nedeljah in praznikih uradovale.

Glede zavarovanj pri Pokojninskem zavodu iz prejšnjih let v inozemstvu smo že predlagali na tem mestu, naj bi se poslalo paritetne komisije v inozemstvo, kako bi se dala ta uprava poceniti. To bi vam priporočal ponovno in prosim g. delegata Gilčverta iz Maribora, da bi pri Pokojninskem zavodu ponovno urgiral, da bi se tako paritetno komisijo poslalo v inozemstvo.

Tudi glede **ostalih panog socijalnih zavarovanj** niste tako zavarovani, da bi lahko živeli brezskrbno. Tudi tam ni vse urejeno. Naš lastni denar se drugod uporablja in se bode moralo delati na to, da naš denar ostane v Sloveniji, ker ne moremo dopustiti, da bi se drugi okoriščali z našimi prispevki, mi bi pa pri tem trpeli.

Mi imamo še tudi drugo vrsto socijalne oskrbe, t. j. preskrba za **slučaj brezposelnosti**. V celoti smo mi za slučaj brezposelnosti popolnoma nezaščiteni in bo treba skrbeti, kako bomo temu zlu odpomogli. Zato tovariši tudi glejte, da boste stavili velike pažnje socijalnemu zavarovanju za slučaj brezposelnosti, da uvažujete to panogo zavarovanja, da se nameščene upošteva v slučaju njegove brezposelnosti in se mu pomaga, da lahko preživlja sebe in svojo rodbino, da ne bo hirala njegova deca na tuberkulozi, ki popolnoma ugonablja naše potomstvo. Stremeti moramo za tem, da bode današnji uradnik predstavljal popolnoma nekaj drugega, kakor je predstavljal prednik, da bo vaš bodoči potomec imel srečnejšo bodočnost, kakor je Vaša sedanost.

Davki. Nameščenci so dosedaj vživali to boniteto, da so šefi plačevali za njih davke. Zgodile pa so se izjeme, da so ravno tisti šefi, ki so gmotno najboljše situirani, odtegnili svojim uslužbenecem od plače prispevek za davek. Tovariši, trdosrčnost je to, zato moramo stati kot tovariši na tem stališču, da bomo vsi pri odvetnikih in notarjih izposlovali, da bodo vsi enako vpoštevali naše težnje in ne zvalili bremena na nas, da bodo vsi brez izjeme z lastnimi kolegi nosili tista bremena, katera novi finančni zakon nalaga in tudi v bodoče plačevali davke za Vas. Zato je potrebno, da se tozadevno solidarno podprete, da bodo odvetniki in notarji plačevali davke sami, kakor so jih plačevali doslej.

Druga žalostna okolnost pri našem stanu je, da nimamo še **vseh v naši organizaciji**, ki ne poznajo nas ob uri, ko jim hočemo dobro, ker imamo toliko neorganiziranih, posebno po deželi. **Če oni z nami jedo tisti kruh, naj tudi tiste dolžnosti izpolnijo.** Zato bomo ponovno apelirali na nje toliko časa, da bomo vse pripeljali v skupen hlev, da ne bo naš glas vpijočega v puščavi.

Mi bomo morali skušati si ustanoviti sami sebi **nekako Borzo dela**, morda pri Delavski zbornici, da bomo imeli nekak pregled. Ta Borza dela bi vodila natančen račun o vseh organiziranih v naši oblastni organizaciji, na katero se bodo odvetniki in notarji morali obračati vedno, kadar bodo rabili kakega uslužbenca in le tistega bo smel odvetnik ali notar sprejeti, ki bo kvalificiran, tako, da bi imela ta Borza dela natančen pregled o kvalificiranem uradništvu,

da bo dobil vsak odvetnik in notar takega delavca, ki bo odgovarjal dotičnemu mestu.

Tudi tega ne vzamite lahko, ker bo to v Vašo korist, kajti mi ne bomo mogli delati, ako ne bomo stali roko v roki.

Kar se tiče **13. plače**, so nekateri odvetniki in notarji iste doslej plačevali, drugi zopet niso izplačali ničesar. Nekateri pa so tisti »barantači«, ki izplačajo samo pol. Ali je postopati tukaj dosledno, da plačajo vsi ali pa ne plača nobeden. To so tudi socijalne krivice, katere brezdvomno ne vplivajo dobro na naš stan in s tem kvarijo in slabijo našo stanovsko organizacijo.

Na to je predlagal g. dr. Voršič 6 resolucij, kakor so uvodoma od 9—15 priobčene.

H koncu je v plamtečih besedah očrtal velik pomen močne organizacije ter čustveno apeliral na vse navzoče in tudi nenavzoče odvetniško in notarsko uradništvo, da se solidarno in smiselno oklene svojih stanovskih organizacij.

G. dr. Voršič je žel za svoja krasna izvajanja od navzočih vsestransko zahvalo in pritrjevanje.

Tov. Gilčvert se v imenu mariborskih delegatov in kot predsednik stanovske organizacije v toplih besedah zahvali g. dr. Voršiču za njegovo ljubezen do našega stanu, za njegovo naklonjenost in prijateljstvo, katero je danes s svojimi izvajanjmi dokumentiral. Želi, da bi imela vsaka naša stanovska organizacija med gg. juristi vsaj po enega tako odličnega sodelavca in zagovornika naših pravic. Mi rabimo prijatelje in zaščitnike naših interesov, zlasti v vrstah gg. odvetnikov in notarjev, da le ti kot kolegi zagovarjajo in pravilno tolmačijo naša stanovska stremljenja, ki ne smejo biti nikdar sovražna našim gg. šefom, pač pa se morajo gibati naše zahteve v okviru zakona in onih človeških pravic, katerih naj bode deležen tudi naš stan. Ako se borimo le za to, kar nam v očigled kvalifikacije in vršenja naše službe pritiče, nam tega pravičen in socijalno čuteč šef nikakor zameriti ne more.

V imenu mariborskega društva obljubi, da bode sam in s pomočjo odbora vse storil, da pridejo danes sklenjene resolucije in tudi vsi ostali nasveti povsod in ob vsaki priliki do veljave.

Tov. Čremožnik izreče ob ploskanju navzočih v imenu celjskega društva g. dr. Voršiču najlepšo zahvalo za ves njegov trud in ljubezen, ki jo ob vsaki priliki izkazuje do celjskega društva in do našega stanu sploh.

Ad 4.

Tov. Čremožnik prosi, naj prevzame k tej točki predsedstvo g. dr. Voršič. Ko se to zgodi, poroča o delovanju društva izza zadnjega časa, kakor sledi:

Pogoj vsakega društva za plodonosno delovanje je pravilno razumevanje dolžnosti in pravic članstva, ki jih ima slednje v teh društvih. Vidimo, da z uspehom delujejo le ona društva, ki združujejo zavedno članstvo, hirajo in životarijo pa brez vsakorsnihkoli vidnih uspehov vsa ona društva, kojih članstvo nima razumevanja za društvene dolžnosti in ne pozna ugodnosti, ki mu jih omogočuje društvo. Morda se ne motim, da tudi v stanovskih društvih dostikrat ne najdemo takega odziva, kakoršen bi odgovarjal za koristno posameznih članov. Razumem vsaj ta pojav lahko pri onih stanovskih društvih, kojih članstvo nima materijelnih brig in skrbi za bodočnost. Nikakor pa si ne morem razlagati brezbriznosti pri onih

društvih, kjer se ne more trditi o prej navedenih ugodnostih.

Vsi dobro vemo, da je društveno življenje v zadnjem času, zlasti ono stanovskih društev, nekako zastalo in ni za nje interesa, kakoršen bi moral biti. Vendar pa pri tem nikakor ne smemo obupati, temveč moramo zastaviti vse svoje sile, da razvnamemo življenske moči naših društev in njihove notranje sile v svrhu zasledovanja društvenih ciljev potencirano z vsestransko pritegnitvijo članstva k uspešnemu sodelovanju. Zlasti ni popolnoma brezpomembno pri stanovskih društvih ali ista delujejo ali ne. Na drugi strani tudi ni popolnoma brezpomembno, ali stanovska društva eksistirajo ali ne. Seveda pa je obstoj zasiguran le onim društvom, ki v smislu svojih pravil v dosego stanovskih interesov zastavljajo svoje moči. Zato bi pač bilo želeli, da bi vsa naša stanovska društva razvijala kolikor mogoče najintenzivnejšo delavnost. Če pa bi se tu ali tam prigodilo, da bi katero društvo ne delovalo tako, kakor bi bilo želeli, je pa vendarle že velika stanovska potreba, da tako stanovsko društvo sploh eksistira, s kojega eksistenco morajo merodajni činitelji računati.

Nisem imel namena s predidocim kakorkoli zagovarjati večje ali manjše stagnacije v delovanju našega društva. Povdarjati pa moram, da je že zgolj okolnost, da naše društvo sploh eksistira, za naše delodajalce važen memento, s katerim oni morajo računati in s katerim tudi računajo. Prepričan sem, da bi že davno zaskominjalo marsikaterega naših delodajalcev, da bi službene pogoje svojega uradništva znatno poslabšal, če bi mu ne bilo treba računati z organiziranim odporom društva. Da smo torej ohranili kljub neugodnemu gospodarskemu položaju še to, kar smo poprej dosegli, je torej pač le zasluga društva kot takega, četudi ni isto morda bogve kako rogovilo na zunaj. Tudi pa smatram tak način delovanja nepotrebno, ker bi se s tem po mojem mnenju veliko ne doseglo. S takim načinom društvenega delovanja bi se splamtelo strasti in zbudilo pri nasprotni stranki mržnjo do nas samih. Tudi pa smo po svoji moči preslabi, da bi se smeli zanesti, če tudi ob paralelnem sodelovanju sorodnih društev, sami na sebe.

Zato je pač v moderni organizaciji zavzelo tozadevno mesto edino pravilno prepričanje, da se morajo tudi stanovska društva zediniti v višje edinice in stremeti za željenimi uspehi potom Zvez stanovskih organizacij in potom državnih organiziranih zasebnih zastopstev. Kot taki v poštev prihajajoči sta Zveza društev zasebnih nameščencev in Delavska zbornica.

Naše društvo zasleduje z budnim očesom interese svojega članstva in tolmači iste v obliki sklenjenih resolucij na občnih zborih in članskih sestankih svojim izvoljenim delegatom v Delavski zbornici, da isti tolmačijo njihove težnje na edino pristojnem mestu.

V tem smislu se je razvijalo in se razvija delovanje našega društva, ki je v stalnih stikih z mariborskim bratskim društvom, z Zvezo društev zasebnih nameščencev v Ljubljani ter s svojim v Delavsko zbornico izvoljenim delegatom.

To je karakteristika sedanjega delovanja našega društva.

Da pa zamore dokumentirati težnje društvenih članov, se zbira v to svrhu na občnih zborih, društvenih sestankih ter odborovih sejah. Uspeh posameznih sestankov pa je odvisen od zanimanja članstva samega za take sestanke. V zadnjem času je sklicalo naše

društvo nekoliko odborovih sej, od katerih pa so žal nekatere ostale vsled nepovoljnega odziva nesklepčne. Seveda ne moremo zaznamovati zato takih uspehov, kakor bi jih lahko, zlasti če se niti odborniki ne zavedajo primerno svojih dolžnosti. Tem manj se moramo čuditi, če vlada tudi med članstvom neko mrtvilo v stanovskem društvenem življenju.

Društvo je po zadnjem občnem zboru priredilo tudi praznovanje 70letnice velezaslužnega člana g. **Ivana Bovha**, s prav dobrim uspehom.

Društvo je razen tega bilo tudi, kakor gori omejeno, v stalnih stikih z bratskim mariborskim društvom in višjimi stanovskimi asociacijami.

Težkoče, na katere naletava dan za dnevom naše društvo pri svojem delovanju, koreninijo največ v indiferentnosti članstva samega do društva. Veliko pa je krivo takemu razpoloženju članstva neorganizirano mnogobrojno uradništvo, ki žalibog vživa iste ugodnosti brez vsakršnih žrtev, kakor organizirano uradništvo, pri čemur marsikateri neorganiziran član v nerazumevanju dejanskega položaja mnogokrat neutemeljeno sumniči, da je vseeno, če je organiziran ali ne, češ, da neorganizirani itak niso na slabšem kot organizirani. Ravno ta okolnost je po mojem mnenju kriva na tem, da se društva odvetniških in notarskih uradnikov v splošnem kakor tudi naše društvo, ne morejo v svojem delovanju bolje razmahniti. Začutili bodo gotovo zle posledice prej ali slej na svoji lastni koži, vsled tega nepravilnega razumevanja in stanovske nezavednosti vsi odvetniški in notarski uradniki — na žalost tudi organizirani —, če se pravočasno ne prebude iz svojega neopravičnega spanja brezbriznosti.

Zato smatra naše društvo v sedanjem stanju kot svojo najvažnejšo nalogo zbiranje raztresenih članov, organiziranje tistih in buditev stanovske zavednosti med članstvom.

Le stanovska društva odvetniških in notarskih uradnikov, ki bodo v svoji sredini združevala sploh vse uradništvo, smejo pričakovati takih uspehov, kakoršnih si žele njihovi voditelji.

S tem sem podal v splošnih obrisih delovanje našega društva, interesiranje članstva za društvo in stremljenje društva v najbližji bodočnosti, da zamore to društvo z roko v roki z bratskim mariborskim društvom izvojevati svojemu članstvu socialne in moralne uspehe, ki bodo zasigurali našemu članstvu v človeški družbi socialni položaj in družabni ugled.

S tem zaključujem svoje poročilo o delovanju društva in naprošam vsakega posameznika, da v smislu zgorajšnjih navedb deluje za okrepitev društva in za svojo boljšo bodočnost.

Častitke k 50letnici tov. Dragotina Gilčvert.

Po tem poročilu prečita tov. **Čremožnik** pismo z dne 20. dec. 1927, ki ga je naše društvo pisalo tov. Dragotinu Gilčvert povodom njegove 50letnice. To pismo se doslovno glasi:

»Nameravali ste priti na dan Vseh svetih na izreden članski sestanek našega društva. Naše društvo je sklenilo takratno Vašo prisotnost v Celju porabiti tudi obenem za čim slavnjejšo proslavitev Vaše 50letnice. Ker pa Vas ob Vseh svetih ni bilo v Celje in se je sporazumno z Vami določil nato skupni sestanek na poznejši čas, smo se odločili Vam k Vaši 50letnici izjaviti svoja čustva, simpatije ob tej priložnosti. Kakor pa sedaj stvar zgleda, ni pričakovati Vašega pri-

hoda v Celje v doglednem času, vsaj pa ne pred novim letom in si Vam dovoli torej naše društvo tem potom častitati k Vaši 50letnici, želeč Vam še mnoga leta polna zdravja, sreče in zadovoljnosti ter veliko uspehov na polju gibanja zasebnega uslužbenstva, kakor jih je zaznamovala Vaša preteklost.

Sprejmite, prosimo torej, te naše iskrene častitke k Vaši 50letnici blagohotno na znanje ter beležimo z odličnim spoštovanjem.

Slavljenec **tov. Dragotin Gilčvert** je na to pismo našemu društvu odgovoril z dopisom z dne 22. dec. 1927, kojega istotako navajamo dobesedno:

»Dragi tovariši in koleginja!

Sprejmite mojo pristrčno zahvalo za Vaše tople častitke, izrečene mi ob priliki moje 50letnice v cenjenem dopisu od 20. tm. Čas beži in leta nam tečejo, čeprav se marsikateremu dozdeva, da je komaj zapustil šolsko klop. Pri urejevanju spisov za Božič sem med drugimi dokumenti našel tudi »Pristopnico« iz l. 1896, ko sem bil prvič vpisan v Vaše cenjeno društvo kot član. Pristopna knjižica še izgleda čisto nova, kot bi jo dobil včeraj. In vendar je od tega že nad 30 let. Mnogo se je spremenilo v tem času in pridriti moramo, da v prid izboljšanja razmer v našem stanu.

V prvi vrsti gre za to zasluga našim organizacijam in našim voditeljem, kakor: tov. Bovha v Celju, Christof v Ljubljani, pok. Jaka Štoka v Trstu, zlasti pa našim dunajskim bojevnikom, ki so tudi že osiveli.

S ponosom se spominjam, da sem bil sprejet med prvimi Vašimi člani in sem zamogel biti tihi poslušalec ob priliki ustanovitve Vašega društva l. 1895/96 in sem razvoju pazno zasledoval. Delavnost in požrtvovalnost takratnih odbornikov Vašega društva in sploh vseh onih mož našega pokreta pred 30 leti mi je šla globoko k srcu.

Vedno sem želel, da bi zamogel tudi sam — ne samo denarno — ampak tudi s skromnim sodelovanjem biti koristen našim organizacijam in da bi zamogel kaj vrednega prispevati za izboljšanje našega stanu.

Ves čas že v Celju, posebno pa v Gorici, v Trstu in sedaj v Mariboru me je navduševala misel, da s skupnimi močmi vendar pribojujemo našemu sloju vsaj nekaj socialnih dobrin in ugleda.

Ob 50letnici vidim nekaj sadu naših predbojnikov in v zadnjem času zlasti uvidevnost privatnih nameščencev na sploh po skupni organizaciji. Po vojni pričele so se resno baviti z delovanjem razne organizacije, med prvimi je **Zveza društev privatnih nameščencev za Slovenijo**; intenzivno deluje tudi **Savez privatnih nameštenika**, **Savez bančnih uradnikov** v Zagrebu itd.

Iskrena želja nas vseh mora biti, da se organizira vse odvetniško in notarsko uradništvo vsaj po Sloveniji, da bomo stopali v prvi vrsti med najbolj organiziranimi privatnimi nameščenci Slovenije.

Vaše društvo ima za povzdigo našega stanu velike zasluge, ker je stalo na braniku naših pravic nad 30 let in sedanji odbor Vašega društva je lahko ponosen, da stoji na čelu najstarejši organizaciji našega sloja v Sloveniji.

Častitam po vsem tem odbornikom, zlasti tovarišu predsedniku **Lovro Čremožniku** ter Vas v imenu našega društva prosim, da ob vsaki priliki zastavite Vašo društveno moč, da z združenimi močmi dvignemo

pokret našega stanu na ono višino, ki smo si jo začrtali.

Ponavljam svojo zahvalo za Vašo pozornost napram moji osebi ter Vas prosim, da to zahvalo sporočite vsem Vašim čislanim odbornikom in članom. Pošiljam srčne in tovariške pozdrave Vaš **Dragotin Gilčvert l. r.**

Imenovanje 3 častnih članov.

Končno **tov. Čremožnik** navaja:

Danes smo imeli čast pozdraviti v svoji sredini enega izmed najagilnejših delavcev za izboljšanje bednega položaja odvetniškega in notarskega uradništva g. **Dragotina Gilčverta**, predsednika mariborske bratske organizacije.

Mnogi izmed vas, posebno pa mlajši, ga gotovo še niste osebno poznali. Prepričan sem, da ga pozna slehern naš član po njegovem neumornem delovanju. Ta čvrst in krepak naš prvobornik, ki je bil soustanovitelj našega društva in svoječasno izmed najboljših organizatorjev celjskega, pozneje goriškega in sedaj mariborskega društva ter je takorekoč duša gibanja odvetniških in notarskih uradnikov, je praznovati lani v sredi svojega plodonosnega delovanja svojo 50letnico. Naše društvo bi ne umelo ceniti zaslug tega za naše gibanje tako proslavljenega moža pravilno, če bi mu ne izkazalo svoje dolžne dolžnosti kot svojemu bivšemu članu s tem, da ga imenuje svojim častnim članom.

Paralelno s tovarišem Gilčvertom je agilno, vztrajno in plodonosno v naših strokovnih organizacijah deloval in deluje tudi soustanovitelj našega društva, svoječasne skupine v Gorici, iz katere se je ustanovilo že pred vojno samostojno društvo in soustanovitelj mariborskega bratskega društva **tov. Fran Moškon**.

Isto tako je tudi g. **dr. Voršič** s svojim nesebičnim in požrtvovalnim delom zelo mnogo storil za izboljšanje našega stanu in si stekel s tem neprecenljivih zaslug, za katere smo dolžni v znak hvaležnosti se mu oddolžiti.

Občni zbor sklene na predlog **tov. Čremožnika** enoglasno, da se gg. **Dragotin Gilčvert**, **Franjo Moškon** in **dr. Vekoslav Voršič** z ozirom na velike zasluge za naše društvo imenujejo častnim članom.

Ad 5 in 6.

Tov. Gilčvert konstatira, da kaže kazalec ure že nad 13. uro, da bodo navzoči vsekakor morali prekiniti zborovanje, Mariborčani pa se želijo odpeljati ob 14 in pol v Maribor. Radi tega se z dovoljenjem obeh referentov gg. **Milice Pušenjak** in **Štefana Kamenšek** v imenu mariborske delegacije odpoveduje referatom ad 5 in 6. Kar se tiče referata ad 5, je istega on že itak omenjal v svojem poročilu k točki »Naš strokovni list in naša solidarnost«. Vsled pozne ure žal ni mogoče o tej važni točki obširneje razpravljati, bomo pa to storili ob drugi priliki. Ta referat stremi v glavnem za tem, da se izenačijo pravice in dolžnosti članov obeh društev, da bodo Celjani prispevali v lastno društvo in slednje k uradništvu »Odvetniške pisarne« iste prispevke kot redni člani v Mariboru, Ptujju, Murski Soboti in drugod. Ker pa se je tozadevna uvidevnost Celjanov — brez posebnega apela — že dosegla pri poprejšnjih poročilih in je bil na predlog g. **dr. Voršiča** že sprejet sklep, po kojem se prispevki obeh društev izenačijo, je s tem

že dosežena želja, katero smo obravnavali pri sinočni seji v Mariboru.

Referat g. Milice Pušenjak pa bomo objavili v bodoči številki »Odvetniške pisarne«, da bodo o vsem izveščeni tudi gg. šefi in zlasti oni tovariši in kolegije, ki jih danes žal nimamo v naši sredi.

Kar pa se tiče referata tov. Štefana Kamenšaka ad 6, je dotično snov v veliki meri že obdelal g. **dr. Voršič** in se bomo k tej važni točki povrnili v našem tisku in na bodočih sestankih.

Ad 7.

Vse resolucije od 1—15 so bile prečitane, so se utemeljevale ter je vsaka posebej izglasovana in končno vse skupaj soglasno sprejete.

Ad 8.

Tov. **Gilčvert** se zahvali v lastnem imenu in v imenu odsotnega tov. **Franjo Moškona** prisotnim zborovalcem in Celjskemu društvu na sploh izkazanem počaščenju, da sta 2 člana mariborskega društva uvrščena med častne člane Celjskega društva. Sam za svojo osebo je sicer vesel tega imenovanja, ker je isto došlo od najstarejšega stanovskega društva, katero moramo smatrati kot prvo organizacijo za naš stan v Sloveniji. Vendar sam za svojo osebo ne zasluži, da je uvrščen med one starejše in zaslužne častne člane Celjskega društva, kateri so se že pred 30 leti borili za dobrobit naših kolegov in doprinašali v to svrhu velike duševne in materijelne žrtve.

Ako sta s tov. Moškomom bila nad 30 let člana celjskega društva, oz. pozneje nastalih organizacij v Gorici in sedaj v Mariboru ter sta po svojih močeh pri organiziranju sodelovala, sta s tem vršila samo ono stanovsko dolžnost, katero bi moral vsak tovariš in koleginja ravno tako vršiti, ako je prodrla zavest pravilne organizacije v njegovo srce in ako ga je objela ljubezen do lastnega stanu ter želja, da se tovarišem in kolegijam naj v bodoče bolje godi, kakor se je godilo njihovim prednikom.

Poroča, da je mariborsko društvo prejelo od g. Milice Kolar prošnjo za podporo, ker je oče **Karol Kolar, notarski uradnik v Sevnici, brezposeln in leži njegova žena na smrtni postelji**. Radi tega je mariborsko društvo — dasi navedeni ni član istega, ker spada v področje celjskega društva — naklonilo tej nesrečni družini le iz sočutja 200 Din, se obrnilo za podporo do Borze dela v Celju in do Pokojninskega zavoda v Ljubljani.

Apelira na sopomoč tudi od strani celjskega društva.

Na predlog g. **dr. Voršiča** se sklene, nakloniti hčerki brezposelnega g. Kolarja podpore 200 Din. Razen tega se bode potom okrožnice naprosilo gg. odvetnike in notarje, da po uvidevnosti prispevajo za siromašno Kolarjevo družino v Sevnici.

Tov. **Gilčvert** želi in se temu pridružuje g. **dr. Voršič**, da bi se letos v mesecu maju napravil z mariborskim društvom skupen izlet. Izletna točka naj bi se dogovorno pozneje določila. Sprejeto.

Ker se nikdo več ne oglasi, k besedi, zaključil predsednik zborovanje ob 14. uri.

Celje, dne 22. januarja 1928.

Društvo slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov s sedežem v Celju.

Tajnica:
Tončka Gerdina.

Predsednik:
Lovro Čremožnik.

Naš strokovni list in naša solidarnost?

Referat tov. Milice Pušenjak za skupno zborovanje v Celju, dne 22. januarja 1928.

Pri včerajšnji seji našega društva je bilo soglasno sklenjeno, da pri današnjem sestanku naša delegacija apelira na solidarnost vseh odvetniških in notarskih uradnikov in uradnic ter zlasti člane in odbor opomni na obveze in jamstva, katere se je obljubilo in obvezno sklenilo na občnem zboru Vašega društva, dne 2. oktobra 1921, glede izdajanja lastnega glasila.

Sklep občnega zbora Vašega društva 2. oktobra 1921 se je glasil:

»Uvidevamo nujno potrebo lastnega strokovnega glasila, ki naj izhaja za sedaj enkrat na mesec v Mariboru za celo Slovenijo. Celjsko društvo prevzame garancijo za stroške tiska sorazmerno z mariborsko organizacijo pod pogoji, ki se imajo še posebej ugotoviti in določiti v to svrhu že danes iz svoje razpoložljive imovine znesek po 1000 Kr.«

Ta list je le nadaljevanje strokovnega glasila, katero je pred 30 leti izdajalo Vaše društvo v Celju pod imenom »Pisarna«, odnosno bratsko društvo v Gorici pod imenom »Slovenska pisarna«.

Iz tega razloga in ker je Vaše društvo najstarejše društvo za naš sloj v Sloveniji ter se istemu velikih zaslug za povzdigo našega stanu nikakor ne more odrekati, bili smo uverjeni, da bode Vaše društvo ne le izpolnilo sklep glede tiska, temveč še istega razširilo in dajalo inicijative tudi glede urejevanja in razširjanja tega edinega glasila za naš stan po Sloveniji.

Votiranih 1000 K od Vašega in 2000 K od našega društva je uprava Odvetniške pisarne leta 1921 res prejela. Tudi je še bilo prvi čas nekaj zanimanja in naročnikov iz Celja. Kmalu pa je bil list navezan edino na naše društvo z našimi skupinami v Ptuj in Murski Soboti. Bodrili smo članstvo Vašega društva z številnimi članki in pozivi, obračali smo se do odbora, toda danes ne šteje Vaše društvo niti enega rednega naročnika, ki bi list plačeval.

Kakor nam je pri včerajšnji seji poročal naš blagajnik in bivši urednik g. **Franjo Moškon**, je leta 1926 od Vašega društva plačal kot zadnji naročnik naročnino za Odvetniško pisarno predsednik g. **Lovro Čremožnik**.

Od takrat pa ni nikdo od Vaših članov plačal kake naročnine. Tako, da leta 1927 in 1928 nima naš skupni list »Odvetniška pisarna« niti enega naročnika izmed Vaših društvenikov.

Vkljub temu pa naše društvo in uredništvo ni obupalo. Doprineslo je s svojimi skupinami v Ptuj in Murski Soboti materijelne žrtve, nekateri člani so pa brezplačno pisali članke in list urejevali.

Vkljub delni abstinenci v Celju in popolni abstinenci naših tovarišev v Ljubljani smo naš sklep z dne 1. oktobra 1921 tudi glede lista izpolnjevali, ker je Odvetniška pisarna izhajala v večjih in manjših izdajah redno vsako leto od 1921 do danes.

Glasom poročila v Odvetniški pisarni septembra 1926 iznašali so izdatki za list od 1. novembra 1921

do 9. maja 1926 . . . . . Din 22.930.—
od 9. maja 1926 do 31. decembra 1926 pa » 3.763,55

Od 1. januarja 1927 do 31. decembra smo plačali:

8. junija 1927 za št. 1—4 . . . . . Din 1050.—
5. avgusta 1927 za št. 5—7 » 1165.—
28. dec. 1927 za št. 8—12 » 1806.—
Skupaj Din 4021.—

tako, da je naše društvo izplačalo za list od 1. novembra 1921 pa do 31. decembra 1927 lepo vsoto . . . . . Din 30.715,17

Razun malih prispevkov od strani Vašega društva iz prejšnjih let, nekaj naročnin od strani gg. odvetnikov in notarjev po deželi, plačali so vsoto to razmeroma veliko vsoto redni in podporni člani našega društva, bivajoči po Mariboru, Ptuju in Murški Soboti.

Vkljub tem izdatkom in dasi je naše društvo v tem času plačalo brezposelnih podpor in pogrebni nad 10.000 Din, ter smo imeli še druge izdatke (kakor je to bilo objavljeno vsako leto v Odvetniški pisarni), znaša glasom včerajšnjega sejnega poročila našega blagajnika premoženje našega društva znesek Din 46.422,43, od kojega je naloženo 10.580 Din za pogrebni sklad, znesek 35.842,43 Din pa je naložen na splošni društveni račun.

Vrhu tega pa smo letos plačali za naše člane članarino pri Zvezi in naročnino za »Organizatorja« v Ljubljani za 70 članov mesečno à 2 Din za leto 1927, torej znesek 1680 Din.

Pošiljali smo članke tudi v »Organizatorja« v Ljubljano, »Nameštenika« v Zagreb ter »Organisation« na Dunaj. Vsa ta uredništva so se laskavo izrazila o pisavi in urejevanju »Odvetniške pisarne«. Vrhu tega smo pošiljali našega predsednika k številnim sejnam ter občnim zborom v Ljubljano, Ptuj in drugam.

Iz teh dejstev in številkih izhaja, da se je naše društvo vsa ta leta trudilo, da bi z dejanji in tiskano besedo vzbudilo stanovski čut odvetniškega in notarskega uradništva. V Mariboru, Ptuju, Murški Soboti in v nekaterih trgih smo želi nekaj uspehov, v Ljubljani je žal leta 1924 na novo ustanovljeno društvo popolnoma zaspalo (v odbor so bile same ženske moči), v Celju pa v tej dobi ni bilo videti one solidarnosti in žrtev, koje doprinašajo člani našega društva.

Nasvetujemo pobiranje takih prispevkov, kot jih plačuje naše članstvo, kakor so bili objavljeni v Odvetniški pisarni julija 1927, da plačujejo člani v ime članarine, tiskovnega sklada in za brezposelni fond s plačo:

1. do 1250 Din mesečno	11 Din
2. od 1250 Din do 2000 Din	14 Din
3. nad 2000 Din	16 Din

Ako zamorejo plačevati te prispevke že leta in člani v Mariboru in Ptuju, jih zamorejo plačevati tudi naši tovariši in kolegije v Celju in drugod.

Celjsko društvo naj pobira prispevke v isti višini, naroči vse člane na »Odvetniško pisarno« in »Organizatorja«, da bodo vsi člani izveščeni o sklepih posameznih društev in o splošnem gibanju odvetniškega in notarskega uradništva po Sloveniji.

Jubilej 25 letnega obstoja odvetniške pisarne g. dr. Oskarja Orosel v Mariboru.

Dne 1. februarja 1928 je obhajal 25-letnico samostojnega odvetništva g. dr. Oskar Orosel, odvetnik v Mariboru. Z njim vred slavilo je celokupno pisarniško osebje ta pomemben dan njegove cvetoče in dobro vodene pisarne.

Niso baš redki slučaji, da odvetnik doživi 25-letnico otvoritve svoje pisarne. Čedalje bolj redki pa postajajo oni slučaji, da se zamore odvetnik tudi po 25 letih odvetništva veseliti obsežnosti svoje pisarne, zaupanja klijentele in da se z njim vred veseli tega jubileja tudi njegovo številno nereducirano in stalno pisarniško osebje.

Ta redok slučaj tvori ta 25-letni jubilej, na katerega je tudi naša organizacija ponosna. Radi tega izročja ob tej priliki jubilaru g. dr. Orosel-u in našim tovarišem ter kolegijam v njegovi pisarni priskrbe čestitke. Želimo jubilaru, da bi dočakal tudi 50-letni obstoj njegove pisarne in da bi mu še takrat stal ob strani kateri njegovih sedanjih pisarniških pomočnikov.

Dne 1. februarja 1903 otvoril je g. dr. Orosel svojo odvetniško pisarno v Mariboru. Takrat so bile prilike vse drugačne, kakor so dandanes. Kake upe so si delali mladi doktorji, ki so pred 30 leti prakticirali kot koncipijenti. Trdni principi, pridnost in železna volja so vodili te ustvarjajoče juriste cela tri desetletja po juridični, politični ali gospodarski poti, kjer so zaznamovali večje ali manjše uspehe na tem ali onem polju.

Za nas je predvsem pomembno, ali so bili ti talentirani in delavni juristi tudi dobri šefi in pravični predstojniki napram lastnemu pisarniškem osebju?! So-li tudi na socialnem polju pokazali zadostno razumevanje, zlasti napram svojemu sotovarišu in delavcu — nejuristu, ki je pripomogel k razmahu pisarne ter delal v smeri, da ostane razvoj pisarne na primerni stopinji in da ne nazaduje!

Današnji jubilar je vedno in povsod imel pred očmi tudi eksistenco in dobrobit svojega uradništva. Ob vsaki priliki se je izkazal napram osebju dobrega šefa in čutečega človeka.

Mi vsi vemo, na kake težkoče je zadevalo zlasti ob preobratu leta 1919 uradništvo v nekaterih podjetjih in tako po odvetniških in notarskih pisarnah. Ob madžarski meji smo našli pisarne z madžarskim uradništvom, v Primorju se je uradovalo v slovenskem in italijanskem, v Sloveniji pa v slovenskem in nemškem jeziku. Kajpada so se nahajali po pisarnah tudi taki uradniki, ki niso bili povsem večji slovnične slovenščine. Saj so se zamogle v Avstriji vlagati vloge zlasti pri sodiščih v slovenskem, nemškem, italijanskem, madžarskem in še drugih jezikih. V Sloveniji pa je bila favorizirana nemščina. Vse ono uradništvo, ki ni zadostno obvladalo obeh ali celo vseh treh deželnih jezikov, prišlo je ob preobratu v silno težaven in često v obupen položaj. V Primorju so podjetja odpuščala Slovence, ob madžarski meji Madžare in v Sloveniji ono nemško uradništvo, katero je bilo poprej po nekaterih podjetjih po pretežni večini vzgojeno za nemško uradovanje, vsled česar mu — kar naenkrat — ni gladko tekla slovenščina.

Naša organizacija je v letu 1919 v nekaterih slučajih intervenirala, da se takega uradništva ne odpu-

sti stante pede, temveč, da se mu določi gotov rok za priučenje slovenščine, ki je postala za uradovanje pri nas za vsakega uradnika neobhodno potrebna in obvezna.

V pisarni g. dr. Orosla se prejšnje uradništvo ni odpustilo. Privzele pa so se še nove — slovenščine povsem zmožne — moči, tako, da staro uradništvo ni bilo vrženo na cesto. Kdor z uradnikom tovariško čuti, ta bode znal ceniti takega šefa, ki svojega dolgoletnega sodelavca tudi v nesreči ni zapustil, temveč mu je dal priliko, da se je vživel v nove razmere ter izpopolnil svojo izobrazbo v oni smeri, katero je preobrat skoro po vsem svetu zahteval.

Leta 1919 je štela pisarna g. dr. Orosla poleg koncipijenta in mlajših uradnikov tudi 3 dolgoletne starejše uradnike, od kojih je tov. Perz pozneje umrl. Pis. ravnatelj tov. **Karol Hoschütz** pa bode v kratkem obhajal **25-letni službeni jubilej v isti pisarni.**

Omembe vredno je dejstvo, da službuje v tej pisarni tudi tov. **Janko Lorber** skoro 20 let. Ker je že v 77. letu, ne more opravljati več službe pisarnovodje, pač pa vrši službo izvežbanega konceptnega uradnika, opravlja I. naroke in hodi vkljub visoki starosti v potrebi intervenirati tudi v hribe.

Mnogo imamo odvetnikov in notarjev, ki se kaj radi »bijejo ob prsa«, češ, da so narodnjaki, voditelji itd., pa jim često primanjkuje najprimitivnejši socialni čut celo do lastnega uradništva, katero na stara leta (pa tudi ob vsaki najmanjši pisarniški krizi) brez vsake odpravnine neusmiljeno odpuščajo ali pa zamenjujejo za cenene državne penzioniste.

Častno izjemo tvori tozadevno današnji jubilent g. dr. Orosel. V njegovi pisarni se je »domačilo uradništvo po cele decenije in uradniki v beli sfarosti 77 let še vedno vztrajajo. Vkljub temu pa pisarna napreduje in se širi.

Ako bi po vseh odvetniških in notarskih pisarnah hodili gg. šefi in uradništvo slično pot, ne bilo bi boja proti nastavljanju drž. penzionistov, ublažena bi bila brezposelnost v naših vrstah ter bi odpadla marsikatera pritožba, katero moramo dan na dan pogrevati.

Dne 1. februarja 1928 veselilo se je vse pisarniško osebje tega jubileja s šefom vred. G. dr. Orosel ta dan ni ostal le pri vzbujanju pestrih spominov svojega 25-letnega delovanja na odvetniškem polju, temveč je »segel tudi globoko v žep« ter razdelil lepo vsoto med svoje številno uradništvo.

Po preobratu stopil je g. dr. Orosel v družbo s svojim bivšim koncipijentom g. **dr. Otonom Blanke**, ki je pravi družabnik, tudi kar se tiče osebja, kojemu je dober in pravičen sošef.

Pridružujemo se čestitkam in željam pisarniškega osebja ter izrazimo tudi mi željo, da bi današnji jubilent g. dr. Orosel čil in zdrav obhajal še 50-letnico odvetništva takrat, ko bode slavil 25-letnico odvetništva njegov sedanji družabnik g. dr. Blanke.

Te želje nam gredo tem bolj od srca, ker ima pisarna gg. dr. Orosel in dr. Blanke kvalificirano, stalno in organizirano uradništvo in štejemo vse uradništvo te pisarne, vštevši oba gg. šefa in koncipijenta g. **dr. Brandstätterja**, od začetka 1919 našim članom in naročnikom »Odvetniške pisarne«.

Baš letos poteče tudi 30 let, odkar je stopil v moč in prakso novi civilno pravdni in izvršilni red. Ta zakon je donesel v sodne in odvetniške pisarnice povsem drugačno poslovanje, kot smo ga bili vajeni po stari proceduri pred letom 1898.

G. dr. Orosel je kot mladi koncipijent v pisarni g. dr. Jabornegg, odvetnika v Celju, uradoval nekaj časa še po stari proceduri. Bil je torej od vsega začetka koncipijent in pozneje odvetnik tudi v novem procesu in zna, kako se je vršil tozadevni preporod.

Kakor za marsikaterega njegovih zaslužnih sovrstnikov, veljajo ob 25-letnici odvetništva tudi za g. dr. Orosla besede odličnega reformatorja civilnega procesa in justičnega ministra v Avstriji pok. Franca Klein-a:

»Vedno sem delal kot žival, kajti naše današnje življenje zahteva pridnost kot temeljni pogoj vsake eksistence in vsakega uspeha.«

Skupščina Zveze.

Glavna skupščina Zveze društev privatnih nameščencev Slovenije se je vršila dne 15. aprila 1928 ob 10. uri dopoldne v društvenem lokalu v Ljubljani, Selenburgova ulica 7/II.

Skupščina je bila od delegatov včlanjenih društev dobro obiskana. Zlasti so bili dobro zastopani delegati onih društev, katera so v dobi od zadnje skupščine k Zvezi pristopila. Kar se tiče odvetniških in notarskih uradnikov je Celjsko in Mariborsko društvo s skupinami vred zastopal tov. **Dragotin Gilčvert**.

Skupščino je pozdravil in vodil poslovodeči I. podpredsednik tov. **Volčanšek**. Blagajniško poročilo je podal tov. **Evgen Lovšin**, tajniško pa društveni tajnik tov. **Krivos**. (Ker bode »Organizator« za mesec april 1928 itak donesel obširno poročilo o tem zborovanju, opozarjamo naše članstvo na dotična izvajanja, vsled česar naš list le na kratko omenja to za vsa včlanjena društva važno skupščino.)

Dotaknemo se v glavnem razveseljive izvolitve predsednika g. **dr. Obersnela** ter opozarjamo še posebej na »Splošni podporni fond« in pozivljamo vse članstvo, da redno plačuje prispevke, ker ima vsako društvo za vsakega svojega člana Zvezi mesečno plačati 3 Din.

Kakor je bilo že večkrat objavljeno, plačujejo društva Zvezi za vsakega člana mesečno 3 Din, od kojih odpade 1 Din za članarino Zvezi, 1 Din za naročnino »Organizatorja« in 1 Din za Splošni podporni fond Zveze (to je brezposelni fond).

Društvo odvetniških in notarskih uradnikov v Mariboru s skupinami v Ptuju in Murski Soboti ima pri Zvezi prijavljenih mesečno 70 članov ter ima zanje plačevati mesečno 210 Din ali letno 2500 Din.

Celjsko bratsko društvo je samostojna organizacija ter ima ločeno od našega društva plačevati Zvezi prispevke à 3 Din mesečno za vsakega svojih članov, koji morajo dotične prispevke društvu povrniti.

Namen **Splošnega podpornega fonda Zveze** je 1. materijalna podpora za slučaj brezposelnosti članom v Zvezi se nahajajočih društev na podlagi pomoči posameznih društev med seboj in 2. materijalna vez društev v Zvezi.

V ta fond imajo društva, ki so v Zvezi včlanjena, plačevati za vsakega svojega člana mesečno 1 Din.

Ti zneski se knjižijo posameznim društvom pri Zvezi v dobro na poseben račun »Splošnega podpornega fonda« in imajo posamezna društva v slučaju likvidacije fonda brezpogojno pravico do njim pripadajoče vsote.

Zvezin podporni fond ima **supergarancijski** značaj. Kadar je tozadevni fond posameznega društva vsled izvanredno težkih prilik, ki so zadele to ali ono stroko, izčrpan, prihaja Zvezin fond v poštev.

Tako izhaja iz blagajniškega poročila n. pr. glede Društva odvetniških in notarskih uradnikov v Mariboru, da odpade od dosedaj nabranega zvezinega splošnega podpornega fonda

na naše društvo znesek	Din 1983.69
s priraslimi obrestmi	« 58.40

skupaj Din 2042.09

kateri znesek tvori aktivo našega društva pri Zvezi in je naložen z drugimi zneski vred pri Mestni hranilnici v Ljubljani na zvezino knjižico za Splošni brezposelni fond.

Pri volitvah je bil soglasno izvoljen predsednikom Zveze g. **dr. Obersnel**, kateremu so priredili navzoči delegati prisrčne ovacije. Tudi so bile izgovorjene na naslov novo izvoljenega odličnega predsednika od raznih delegatov prav tople in zahvalne, pa obenem tudi navdušujoče besede. Vsi delegati smo dobili vtis in prepričanje, da Zveza boljšega predsednika ne bi mogla dobiti in da je razmah Zveze pod predsedstvom požrtvovalnega in znanega strokovnjaka g. **dr. Obersnela** ob soprošču podpredsednikov tov. **Čaragonja** in **Zemljča** ter zaslužnega blagajnika tov. **Evgena Lovšin** in tajnika tov. **Kravos** zasiguran.

Ostali odbor tvorijo delegati posameznih v Zvezi včlanjenih društev. Vsako društvo odpošlje v odbor Zveze dva delegata, navadno predsednika in tajnika ali blagajnika.

Za Društvo slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov v Celju sta izvoljena v Zvezin odbor predsednik **Lovro Čremožnik** in tajnica **Antonija Gerdina**.

Za Društvo odvetniških in notarskih uradnikov v Mariboru s skupinami vred pa predsednik osrednjega društva **Dragotin Gilčvert** iz Maribora in tajnik ptujske skupine **Bogo Christof** iz Ptuja.

Razno.

Promocija. Za doktorja prava je dne 24. marca 1928 promoviral na ljubljanski univerzi g. **dr. Odon Planinšek**. Novi doktor je sin našega tovariša **Edmunda Planinšek**, pis. ravnatelja pri min. v p. g. **dr. Kukovcu**, odvetniku v Mariboru. Prizrčno čestitamo g. **dr. Odonu Planinšku**, ki je poznan kot vrl Triglavčan, izvrsten pevec ter odličen in požrtvovalen delavec v društvenem in družabnem življenju. Veselimo se pa tudi z očetom in našim tovarišem g. **Edmundom Planinškom** vred, da je dočakal na jesen svojega življenja zadoščenje in radost od strani svojega skrbno vzgojenega sina.

Nov odvetnik v Mariboru. Meseca februarja t. l. je otvoril g. **dr. Bučar**, odvetnik v Mariboru, odvetniško pisarno ter jo pridružil pisarni odvetnika **A. Ravnikarja** v Mariboru, **Aleksandrova** cesta 12. Želimo uspešno udejstvovanje novemu odvetniku, ki je bil kot koncipijent in je sedaj kot odvetnik, član našega društva.

Nov odvetnik v Konjicah. S 1. aprilom 1928 je otvoril v Konjicah kot četrti odvetnik svojo lastno pisarno g. **dr. Franjo Macarol**, bivši družabnik odvetnika g. **dr. Danila Komaulija** v Mariboru. Mlade-

mu odvetniku, ki je bil vedno naš podporni član, želimo na novem mestu obilo sreče in uspehov.

Nov odvetnik v Gornjem Gradcu. Meseca aprila t. l. je otvoril odvetniško pisarno v Gornjem Gradcu g. **dr. Ernest Rosina**. Do sedaj v tem trgu ni bilo nobenega odvetnika in je ves čas poslovala le notarska pisarna.

Smrt odvetnika. V Slovenjgradcu je meseca januarja 1928 umrl odvetnik g. **dr. Ferdo Pirnat**. Gimnazijo je študiral v Celju, pravne študije pa v Gradcu. V svoji okolici je veljal za velikega dobrotnika vseh narodnih in dobrodelnih društev. Bil je agilen Triglavčan ter navdušen Sokol. Odlično se je udejeval pri narodnih in kulturnih društvih. Udeleževal se je aktivno osvobodilnih bojev za Koroško ter bil pri teh bojih tudi vjet in od Nemcev po barbarsko maltretiran. Kot odvetnik je bil na dobrem glasu ter je bila njega odvetniška pisarna v razmahu, ko ga je neizprosna smrt ugrabila v 52. letu njegove starosti. Naj nam ostane v blagem spominu!

Smrtna kosa. Tov. **Artur Jakše**, bančni prokurist v pokoju, je po dolgi, mukapolni bolezni umrl dne 4. marca 1928 v Ljubljani. Pokojnik je bil svojčas naš ožji tovariš. Leta 1902 je uradoval kot pisarnovodja obsežne pisarne g. **dr. Henrika Tuma**, odvetnika v Gorici. Pozneje je prestopil v bančno službo, kjer je avanziral do prokurista. Bil je skrben in ljubezniv soprog, izvrsten družabnik, agilen narodni delavec pri raznih društvih v Gorici in Ljubljani, odličen pevec in navdušen Sokol. Ostane nam v dobrem in trajnem spominu. Izrekamo njegovi vdovi ter vsem preostalim naše iskreno sožalje.

Odvetnice že pred 700 leti. Kot nekaj izrednega se dandanes smatra, ako ženska položi pravniški izpit ter otvori odvetniško pisarno. V zgodovini odvetništva pa ni to nikaka novost. V srednjem veku je dovoljevalo n. pr. vseučilišče v **Bologni** ženskam vpis na posamezne fakultete pod istimi pogoji in z istimi formalnostmi kakor moškim. Tu in tam so ženske tudi predavale kot redne univerzitetne profesorice. **Odvetnica Ana Batista** je izvrševala odvetniški poklic od leta 1250 do 1270 ter je bila v vsej severni Italiji najbolj »iskan advokat«. V analih bolonske univerze je omenjena tudi neka mati iz plemenitaške rodbine, ki je skupno s svojimi tremi hčerami otvorila odvetniško pisarno. Vse to se je vršilo že pred 700 leti in vendar danes zabeležuje zgodovina odvetništva še redke slučaje, da se tudi ženske posvetijo odvetniškemu poklicu.

Odvetnice na Francoskem. Iz Pariza javljajo o popolnem neuspehu tega v današnji dobi novega ženskega poklica. Za pripustitev žensk k advokaturi so se zlasti pariške ženske intenzivno potegovale ter je bil naval istih k odvetništvu zelo velik. Pariška Odvetniška zbornica se je slednjič zahtevam vdala ter pripustila ženske kot zagovornike v sodno dvorano. Kmalu pa se je pokazalo, da nežni spol ni kos tej nalogi. Odvetnice so druga za drugo začele zapuščati odvetniški poklic. Preteklo leto se je skrčilo število advokatinj za nadaljnjih 40 članic, ki so se raje posvetile drugim poklicom ali pa se otele v »pristan svetega zakona«.

Rumene odvetnice. Iz Tokija poročajo, da je na Japonskem pravosod. minister izdelal in predložil japonskemu parlamentu zakonski načrt, ki dovoljuje tudi ženskam udejevovati se v odvetniškem in sodniškem poklicu. Japonske odvetnice pa bodo imele omejen delokrog in se bodo v prvi vrsti bavile z rodbin-

skimi vprašanji in z družinskimi zadevami. Tudi na Japonskem se namreč množijo slučajji ločitev zakona in razporok. Sodniki si obetajo precej uspeha od te posebne vrste odvetnic ter pričakujejo, da bodo na

Japonskem dosegle »rumene advokatinje« posebno pri moških dobre rezultate, ker so v takih zadevah izredno elastične in dojemljive ter znajo potipati razočarane zakonce za pravo žilo.

VABILO

NA

VI. REDNI LETNI OBČNI ZBOR

I. skupine Društva odvetniških in notarskih uradnikov za obseg SHS s sedežem v Mariboru, skupina Ptuj, ki se vrši

v nedeljo, dne 20. majnika 1928 ob 10. uri dopoldne v Ptuj
v restavraciji pri Zamorcu.

Dnevni red:

1. Pozdrav in poročilo predsednika centralnega društva v Mariboru.
2. Poročilo funkcionarjev ptujske skupine (predsednika, tajnika in blagajnika).
3. Volitev novega odbora.
4. Raznoterosti.

Ptuj, dne 28. aprila 1928.

Tajnik:
Bogo Christof.

Predsednik:
Janko Likar.

Blagajnica:
Olga Weinhardt.

VABILO

NA

VIII. REDNI LETNI OBČNI ZBOR

Društva odvetniških in notarskih uradnikov za obseg SHS s sedežem v Mariboru, ki se vrši

v nedeljo, dne 3. junija 1928 ob pol 10. uri zjutraj v klubovi sobi
hotela Mariborski dvor.

v palači Pokojninskega zavoda v Mariboru na Kralja Petra trgu.

Dnevni red:

1. Nagovor predsednika.
2. Pozdrav delegatov.
3. Društveno poročilo (predsednika, tajnika, blagajnika in nadzorstva).
4. Društveno glasilo »Odvetniška pisarna«.
5. Volitev novega odbora.
6. Slučajnosti.

Samostojne predloge je pisмено izročiti pred občnim zborom predsedniku.

Maribor, dne 30. aprila 1928.

Tajnik:
Štefan Medved.

Predsednik:
Dragotin Gilčvert.

Blagajnik:
Franjo Moškon.